APRIL 1994

SOLIA
THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LIX, No. 4

RECEIVED
APR 19 1994
LIBRARY - P.A.O.I.

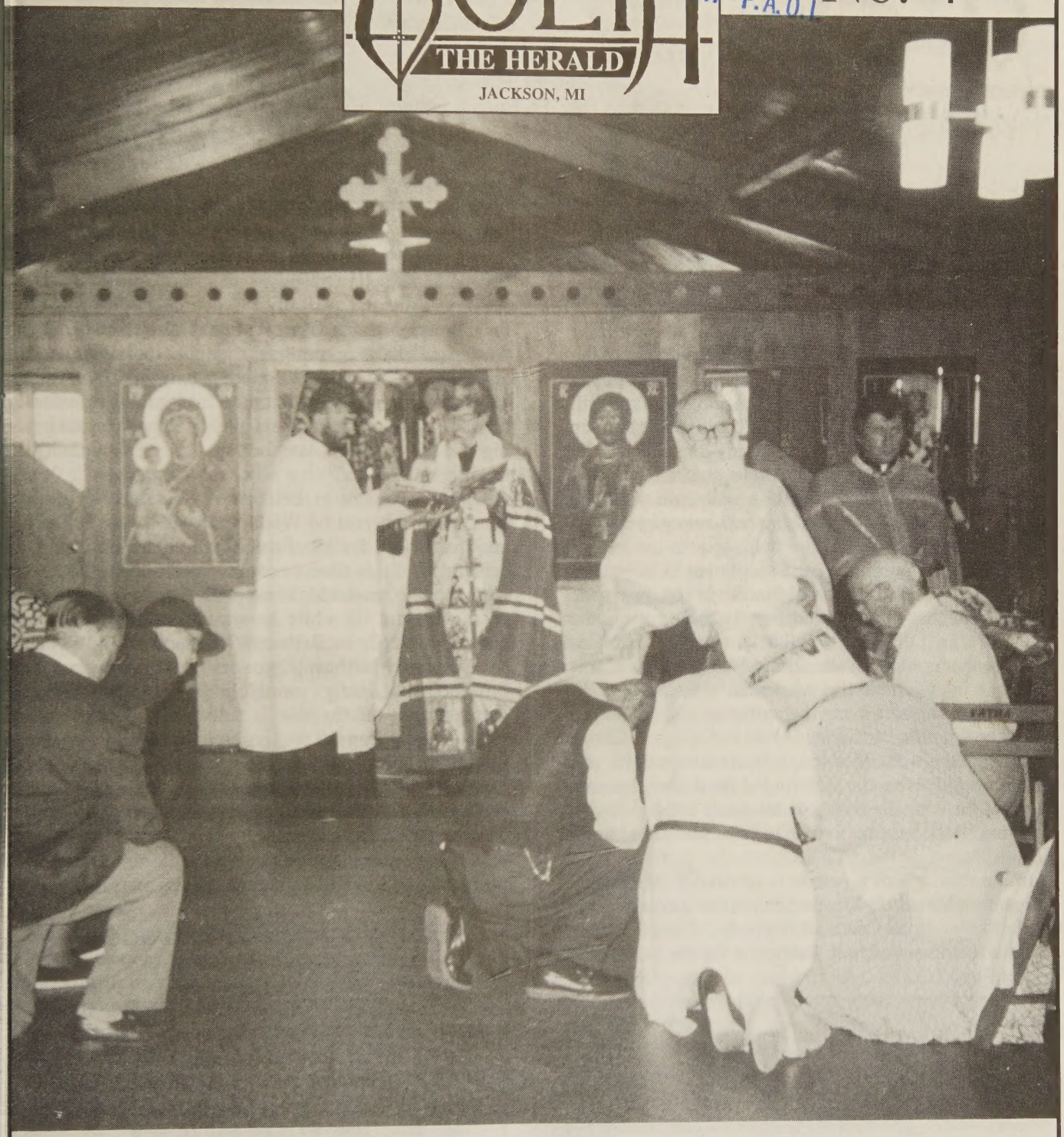

HOLY WEDNESDAY
INSTITUTION OF THE SACRAMENT OF HOLY UNCTION

SOLIA
THE HERALD

BUSINESS MANAGER:
Dinu Cruga
ROMANIAN EDITOR:
Manuela Cruga
ENGLISH EDITOR/SECRETARY:
David Oancea
STAFF:
V. Rev. Fr. Roman Braga
Rev. Fr. Remus Grama
Mark Chestnut
Florence Sirb

CHAIRMAN:
Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for $12.00 per year: United States, $14.00 per year: Canada, and $16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

OUR COVER - SACRAMENT OF HOLY UNCTION

St. James, the first bishop of Jerusalem, says in his Epistle:

> If one of you is ill, he should send for the priests of the Church, and they must anoint him with oil in the name of the Lord and pray over him. The prayer of faith will save the sick man and the Lord will raise him up again; and if he has committed any sins, he will be forgiven. So confess your sins to one another, and pray for one another, and this will cure you; the heartfelt prayer of a good man works very powerfully. (James 5:14-16)

"The express purpose of the sacrament of holy unction is healing and forgiveness. Since it is not always the will of God that there should be physical healing, the prayer of Christ that God's will be done always remains as the proper context of the sacrament. In addition, it is the clear intention of the sacrament that through the anointing of the sick body the sufferings of the person should be sanctified and united to the sufferings of Christ. In this way the wounds of the flesh are consecrated, and strength is given that the suffering of the diseased person may not be unto the death of his soul, but for eternal salvation in the resurrection and life of the Kingdom of God.

In the case where a person is obviously in the final moments of his earthly life, the Church has special prayers for the "separation of the soul and body." Thus, it is clear that the sacrament of holy unction is for the sick - both the physically and mentally sick -and is not reserved for the moment of death. The sacrament of unction is not the "last rites" as is sometimes thought; the ritual of the anointing itself in no way indicates that it should be administered merely in "extreme" cases. Holy unction is the sacrament of the spiritual, physical, and mental healing of a sick person whatever the nature or the gravity of the illness may be."

This sacrament is celebrated in many Orthodox Churches each year on Wednesday of Holy Week as an unction service for all of the faithful. The sacrament is celebrated at this time in commemoration of the sinful woman who anointed Jesus with her tears and very costly fragrant oil while he was visiting the house of Simon the leper in Bethany (Matthew 26:6-16). This account in Matthew's gospel is read during the Presanctified Liturgy on Holy Wednesday, and the hymnography of the day is full of references to this woman's pleading for the forgiveness of her sins and for salvation.

(Quoted material excerpted from **Worship** in the **Orthodox Faith Series** by Fr. Thomas Hopko, pp. 40-41)

Clergy Changes

Mancantelli, Rev. Fr. John is released from his duties at Holy Cross Church, Hermitage, Pennsylvania, and is appointed as Parish Priest at St. George Church, Regina, Saskatchewan, Canada, effective April 1, 1994.

Costin, Preoteasa Maria, widow of Rev. Fr. Aurel Costin, fell asleep in the Lord on March 3, 1994.

1993-94 Largest Parishes According to Voting Members

1) St. Mary, Cleveland, OH
2) Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI
3) St. George Cathedral, Southfield, MI
4) St. Mary, Chicago, IL
5) Holy Nativity, Chicago, IL
6) St. Dimitrie, Bridgeport, CT
7) Descent of the Holy Spirit, Warren, MI
8) Holy Trinity, Los Angeles, CA
9) Holy Trinity, Miramar, FL
10) St. George Cathedral, Regina, SK

STEALING FROM THE CHURCH

Among the Ten Commandments given by God to Moses on Mt. Sinai is that one which states very simply, "You shall not steal" (Ex. 20:15). Stealing is loathsome; it is underhanded, dishonest, unkind, unprofitable, selfish. No one likes a thief nor does anyone want to be associated with a thief.

In Acts of the Apostles, Chapter 5, the account is given about a husband, Ananias and wife, Sapphira, members of the apostolic community who commit fraud, a form of stealing and lying. The story is worth reading in its entirety.

"There was a Levite of Cypriot origin called Joseph whom the apostles surnamed Barnabas. He owned a piece of land and he sold it and brought the money, and presented it to the apostles.

There was another man, however, called Ananias. He and his wife, Sapphira, agreed to sell a property; but with his wife's connivance he kept back part of the proceeds, and brought the rest and presented it to the apostles. 'Ananias,' Peter said, 'how can Satan have so possessed you that you should lie to the Holy Spirit and keep back part of the money from the land? While you still owned the land, wasn't it yours to keep and after you sold it wasn't the money yours to do with as you liked? What put this scheme into your mind? It is not to men that you have lied but to God.'

When he heard this Ananias fell down dead. This made a profound impression on everyone present. The younger men got up, wrapped the body in a sheet, carried it out and buried it.

About three hours later his wife came in, not knowing what had taken place. Peter challenged her, 'Tell me, was this the price you sold the land for?' 'Yes,' she said 'that was the price.' Peter then said, 'So you and your husband have agreed to put the Spirit of the Lord to the test! What made you do it? You hear those footsteps? They have just been to bury your husband; they will carry you out, too.' Instantly she dropped dead at his feet. When the young men came in they found she was dead, and they carried her out and buried her by the side of her husband. This made a profound impression on the whole Church and on all who heard it." (Acts 4:36, 5:1-11)

After each death, the Scripture states: "This made a profound impression on everyone present," and, "This made a profound impression on the whole Church and on all who heard it."

The Scripture account is not made up; it is not a "lesson" story fabricated for us. From the concern for details given by the author, we can ascertain that this really took place.

St. Peter's main concern was not about the funds but about the spiritual "death" of the couple. In lying against the Church, in cheating the Church, they sinned against God and thus put their eternal salvation into jeopardy. They had committed a form of spiritual "suicide."

I believe that what made the impact on the listeners is that the couple died before they could repent. The early Christians understood that people do break God's commandments and that God, in his great mercy, calls each to repent. The listeners were impressed, however, that this couple did not have "time" to repent; the "luxury" of "doing it tomorrow" was not theirs!

Perhaps this account should be read more often in Church.

If the Church were a mere social club, then misappropriation (the nicer word we use for "stealing") would be an insult only to fellow members. But the Church is the extension in time and space of Christ; and, the insult and affront of stealing is against the Lord who was himself sold by one of his own apostles for thirty pieces of silver!

We all steal from God and from the Church; some steal time, by not ever giving of ourselves for the benefit of the Church. Some steal the beneficial activities of the Church by participating in what others organize but not offering our own talents and assistance. Some steal salvation, thinking that they will be saved only through baptism and without good works.

Some actually steal goods from the Church; from the collection plate, from the kitchen, funds from established accounts. How can the Church protect herself from herself, that is, from her own members.

Like St. Peter, we need to say, 'Why?' We need to be careful not to put the Spirit of God to the test nor to make light of our eternal salvation. We put God to the test by saying, "I'm not going to die if I do such and such a thing!" and "I'm not so important that he cares about what is happening here at this moment, this place, this act." God does care.

God is just and his love for his Church knows no bounds as we know from the fact that "God so loved the world that he gave his only begotten son, so that whosoever believes in him will not perish but have everlasting life." (John 3:16) The Lord Jesus died on the cross and redeemed mankind out of love, not out of obligation.

In Scripture, it says that God loved us before we could ever love him. He chose us, we did not choose him. Such love, such concern demands a dignified, honest, loving response.

Perhaps, in the end, our belief in the afterlife is not strong? Perhaps, we believe that our actions are not precious to and seen by God? Perhaps, we have become so much a part of the world which does not know the Ten Commandments that we, ourselves, see them as "old fashioned" and even "anachronistic?"

Let us take this time of the Great Fast to make use of the right moment in which we can repent. Let us reflect on the value of what we desire and where our heart finds its true interest. Let us be peaceful in the knowledge that God gives us all we need, and we can provide for ourselves and respect him, his Holy Church and one another without stealing from the Church.

May these holy days bring you
the sweetness of joy in the Lord. ❊

+ NATHANIEL, Bishop

EPISCOPATE CONGRESS CELEBRATES FOUNDATION

The Episcopate Congress will be called into special Legislative Session this year to act on proposed changes in the Episcopate's Constitution and By-Laws.

To commemorate the establishment of the Episcopate in 1929, the Episcopate Council decided to hold the 65th year celebration in Detroit, the city where the decision had been taken.

At the same time, the Episcopate, along with Orthodox faithful across North America, will observe the 200th anniversary of Holy Orthodoxy in the New World.

The Clergy Conference will be on Thursday, June 30; the Congress Sessions and Cultural program on Friday, July 1 and Congress Sessions and event and dance on July 2; the religious services and banquet on Sunday, July 3.

Sts. Peter and Paul Ladies Auxiliary of Dearborn Heights, Michigan, will host the ARFORA Coffee Shoppe.

The Diocesan Cathedral parish of St. George will host the Congress. Until 1952, the parishes hosted the Congresses in their own parishes. Thus, the Detroit Congress is not a totally new concept nor experience. Many individuals recall the days when the parishes directly hosted the event and are providing the committee with their memories of experiences.

The Committee on Arrangements, Co-chairmen, V. R. Laurence Lazar and Mr. Valer Pufescu, along with their committee members, invite the delegates and friends to make their **hotel reservations NOW!**

The demand for rooms in Metropolitan Detroit is great, and we have a limited number of rooms and a specified date for holding our reservations. Please **NOTE:** there are **two different Group Codes, one for each hotel (see below).** Be sure to give the proper one when making your reservation.

Special outings and side-trips will be offered to the guests, and appropriate activities to celebrate the three events will also be scheduled. More to follow in **SOLIA.**

The delegates will each be given a "package" for meals and activities. All delegates will be responsible to purchase the package deal. A more detailed letter will be forthcoming to them.

All clergy are required to participate in this Congress; all delegates are anticipated.

ACCOMMODATIONS

***Holiday Inn Southfield**
26555 Telegraph Road
Southfield, MI 48034 1-810-353-7700

Reservation Deadline is JUNE 15.
$55 plus 11% tax ($61.05) per night
Group code: St. George Cathedral

[Note: If your parish is paying by check, the hotel will waive the 4% State tax portion. To receive this benefit, give the parish Tax Exemption number when making reservations; then, in advance, send a copy of the Tax Exemption Certificate.]

***Hampton Inn Southfield**
27500 Northwestern Highway
Southfield, MI 48034
1-810-426-7866 or 1-810-356-5500

Reservation Deadline is JUNE 10.
$48 plus 7% tax ($51.60) per night
Group code: GEO

ST. ANDREW OF CRETE

St. Andrew of Crete was born in Damascus, about the year 660 A.D. Tradition tells us that he could not speak up to the age of seven years, when one day, having received Holy Communion, his tongue was unloosed, and he spoke. When fourteen years old, St. Andrew completed his studies at Damascus, and went to Jerusalem where he embraced the monastic life (hence he is sometimes called "The Jerusalemite"). Around 692 he was consecrated Archbishop of Crete. During his episcopate he built many churches and a great hospice for the sick and aged. He died around the year 740 and is commemorated by the Church on July 4th. Of his literary works, besides the Great Penitential Canon, there are still in existence seventeen of his Homilies and eight canons for various feast days. Many of his Idiomela are scattered throughout the service books. St. Andrew was the inventor of the "canon" form of church hymn.

Because of its penitential character, the Great Canon belongs most properly to the hymnology of the Great Fast. In the Great Canon, St. Andrew draws upon the events recorded in both the Old and New Testament — from the fall of Adam up to the Ascension of Christ. He expounds them in the spirit of deep contrition of heart, and with unusual artistry applies each of them to the state of the sinful soul. He draws powerful stimulation and incitement to penitence and moral correction from the sacred treasury of Holy Scriptures.

This Canon is sung and read twice during the Great Fast: in four parts at Great Compline on Monday, Tuesday, Wednesday and Thursday of the first week; and

Cont. on page 12

The Beauty of Repentance — St. Mary of Egypt

by Hieromonk Joseph

"O Mary worthy of all praise, you have shone like the sun and illumined all the desert with your brightness: make me also glorious with your light."

"Once you were defiled with every impurity, but today through repentance you have become the Bride of Christ."

"O Holy transformation, that brought you to a better way of life! O godlike love that hated carnal pleasures! O burning faith in God! We bless you, Mary worthy of all praise, and exalt you above all for ever."

(Canon for 5th Sunday of Great Lent, St. Mary of Egypt)

The goal and beauty of this season of repentance is our life resurrected and made alive. In the experience of the Church, we see many examples of people who had great and dramatic falls into sin, and then through heartfelt repentance, their ascent into the Kingdom far outstripped the conventionally righteous. St. Mary of Egypt is one such example. A woman who knew no limit to her love of sensual pleasures, going to Jerusalem for a "good time" and little concern for things spiritual and eternal, is blocked from entry into the church at the time of the veneration of the Holy Cross. This power that repelled her entrance into the church awakened in her the knowledge of her sin and her great distance from God. Looking up at the icon of the Most Pure Mother of God over the doorway, she knew in an instant that her sins kept her out of the church. No one had to tell her this; she knew in the depths of her soul that her way to life, worse than that of a harlot, did not bring her the love and peace of mind that she desired. A priest did not lecture her about her sins, a well-meaning Christian did not point out her disobedience. In short, it is this mysterious, silent event, directed by the hand of God, which awakened her to what she already knew deep down in her heart.

1) The first important lesson to be learned is for those of us who have some spiritual responsibility in the Church. Whether we are priests, deacons, monks, nuns, fathers or mothers responsible for the education of children, Church School teachers, youth workers, council members; it is important to remember that **NO ONE IS CONVERTED FROM A BAD WAY OF LIFE BY TELLING THEM HOW ROTTEN AND SINFUL THEY HAVE BECOME.** St. Mary of Egypt looked up at the icon over the door of the Church, and seeing the Most Pure One, also saw whom she herself was meant to become. Beholding the icon of the Mother of God, she saw the love and purity for which all of us were created. She perceived a positive expression of God's love for mankind, and at the same time in the silence of this visual image, she received a challenge to become something more than an animal driven by the hunger and thirst for sensual pleasures. This silent challenge led her to weep an entire night over the loss of her innocence. This silent visitation in the form of an icon led her to weep over the destruction and desolation of her life, and she wept for the harm that she had done to others. A night of weeping was enough to cleanse her in order that she would have the energy to make a new beginning; and, her purification is evidenced by the fact that the same strong force which kept her out of the church, now drew her into the church and there she was able to venerate the Holy and Life-creating Cross. From this embrace of God, she was given the energy and will to enter upon a life of repentance, which after 45 years brought her to resemble the angels and even the Most Pure Mother of God, her namesake.

2) A second important spiritual lesson is taught by this: **REPENTANCE IS NOT A MAGICAL EXPERIENCE, A TEMPORARY STATE. REPENTANCE IS A WAY OF LIFE THAT TAKES TIME.** Sincere repentance is demonstrated over time. There are times when a person comes to confession and is not able to receive Holy Communion immediately upon finishing the confession. This is not a punishment in the sense of pay back a hurt with another hurt. This is a therapeutic remedy whereby a person with deadly sins (especially when these sins are formed over a long period of time), is given a chance to make a clean break with his past. A period of time without Holy Communion is particularly important in the case of murder (abortion), fornication-sexual immorality, heresy-apostacy. There are two important reasons for this.

a) This imprints on the mind, heart and memory the reality that the sin is serious and deadly, and that sins cuts us off from communion wit God. And …

b) This gives the penitent time to demonstrate to himself and to God the sincerity of his change of mind. Time is needed to distance the person from the deadly sin, and time is needed to quiet the memory and give peace to the soul.

In our day and in our society which no loner holds to Christian values, even the Orthodox Christian who has been raised in the Church is sometimes confused about what is right and what is wrong. Sin is not just an abstract principle. It is a wound and deformity in the soul of men. God does not punish us because we sin, rather our sins themselves are punishment enough. The problem is that we are often blind and insensitive to the real damage that deadly sins do to us, and we are oblivious to the joy and life and energy that is stolen from us.

Therefore, in order to heal the soul, time without Communion is necessary in order that the Christian may

Cont. on page 13

WOMEN IN THE CHURCH

by Dr. Eleanor Bujea

Women in the Bible

The **Bible** makes many references to particular women, including the following in the Old Testament:

1) Ruth 16-18: Ruth and Naomi
2) Esther 4 & 8: Esther's role in saving her people from destruction
3) Proverbs 31:10-31: A good wife's qualities

In the New Testament, we also read these passages about women:

1) Luke 8: Some of Jesus Christ's disciples were women
2) John 4: Woman at Jacob's well
3) Timothy 2: Women's attire
4) Mark 15: Women at the foot of the cross of Christ
5) Mark 16: The Myrrhbearing women

Make time as part of your lenten effort to familiarize yourself with these accounts of women and the role they have played in the life of their people and in the spreading of the Gospel message.

In the time of Christ and since his resurrection, women have continued to play a major role in Church life, a role of nurturing and healing, comforting and supporting. Such an example of this role is the excerpt from **The Bible and the Holy Fathers for Orthodox** (p. 950) which follows:

> A woman, the Most Holy Mother of God, was involved in the Incarnation of Jesus, the Christ. Shortly prior to the Passion of Christ, a woman in Bethany anointed his feet in preparation for his burying. The women stood beneath the Cross during his final agony. Mary Magdalene ushered in the new age by announcing "He is risen!" To another woman, Martha, he revealed, "I am the Resurrection and the Life" -again, tremendous words - at the raising of Lazarus from four days dead in the tomb. To Photina, the woman at the well, he taught that he is "the living water." All these are momentous events and profound concepts entrusted to women, involving life and death.

Women in Our Diocese Today

In the latter part of the nineteenth century, Romanian women, along with their men and children, settled the vast expanses of Canada and the crowded cities of the United States. Most of these immigrants struggled for survival, breaking new land, seeding and harvesting sparse crops, tending livestock and generally making a home for themselves in a new land with a new environment where people spoke in strange tongues. The role of the women was to nurture their children and their husbands, to make a home for their families. In the U.S., women kept their homes, opened up boarding houses, or even began to work outside the home. Women taught their children how to pray. However, they soon found their religious nurturing was lacking. They prayed in established churches, but none were as fulfilling as the Orthodox. By 1902, Canadian Romanians built the first Romanian Orthodox Church in North America and sent to Europe for one of their own priests. How to pay for lumber in the church's construction was a problem. What was not forthcoming in donations came from the sale of baking and banquets served by the women.

In the churches in North America women served as readers, choir members and teachers of religious education both at home and in the church school. Many years later they served as instructors, choir directors and cooks at religious education camps. Ladies cleaned the church and provided food for lunches and banquets. Later, ladies auxiliaries were organized within the parish with their main purpose to support the church in every way possible.

In 1934 a first attempt was made to organize the ladies on a national/international level. This organization was called SORA — the Society of Orthodox Romanian Auxiliaries. Because of the vastness of North America, the organization was centered in the Chicago-Detroit area. In 1936, a much sought-after Bishop (POLICARP) arrived from Romania. Throughout his travels across North America to assess the spiritual life of the Romanians, many women served as his interpreters. In 1938, the Bishop reactivated SORA under the name ARFORA. This organization acts as the spokesperson for local auxiliaries and Orthodox women in the churches under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Women have always participated actively in all the auxiliaries of the Romanian Orthodox Episcopate of America. They were also active in the organization of A.R.O.Y., the second oldest auxiliary of the Episcopate. As the years passed and the age differences of its members grew, the oldest members of A.R.O.Y. organized the Orthodox Brotherhood based in the United States. Soon after, the Canadians formed the Orthodox Brotherhood of Canada with the first Vice-President a woman.

Women have actively participated in the development of educational materials in our Diocese. They hold important offices on the Episcopate Council, representing the Episcopate whenever called upon by the Episcopate Council or the Office of the Bishop.

The Role of ARFORA

ARFORA is the first-organized auxiliary of the Romanian Orthodox Episcopate of America. Its objectives are to support the Episcopate, the ladies auxiliaries and Orthodox women in all their activities within the whole Church. It functions in the following ways and has accomplished its purposes as listed:

1. ARFORA acts as an international auxiliary of the Romanian Orthodox Episcopate of America.
2. It initiates and promotes unity, cooperation, and fellowship among the Ladies Auxiliaries of the parishes under the jurisdiction of the Episcopate.

Cont. on page 12

ARFORA Lenten Retreat — Let's Do Our Best!

Every year, the National Association of Romanian Orthodox Ladies Auxiliaries (ARFORA) knocks quietly on our spiritual door asking all of us to participate in the annual ARFORA Retreat that is scheduled to be held on the Fifth Saturday of Great Lent (April 16, 1994).

Each year during this period of time, everyone is in need of a special day of spiritual renewal. This is why each Ladies Auxiliary is asked to call its women together for a special day of meditation, prayer, worship, fellowship, reorientation and guidance in the Orthodox Faith. You have past years' experiences in hosting or attending this retreat within your own parish or jointly at the deanery level or with your neighboring churches.

The way you think about it is your option, but unite yourselves in a pure Christian spirit of love and devotion to our Lord's Church. Please take your time and do this not just as a routine matter, but consider it as a day specially emphasizing your real relationship with God Almighty and with your sisters throughout the Church. The divine Grace of God will make everything possible, and you as a vessel of it can really consider yourselves "Temples of the Holy Spirit."

As spiritual advisor of ARFORA, I'll contact all parishes and all Ladies Auxiliaries Presidents, asking them to organize a retreat as in the past with Divine Services, guest speakers, fellowship, promoting what's necessary to rebuild spiritually our human nature.

Each local president of a ladies organization of our diocese should call on her priest, asking him to be very helpful and respond to this retreat. Even though there are so many different parishes with very different problems, people and mentalities, don't worry about what is most needed for a real success. Besides financial problems, the priest's or church officers' attitudes, you need to know that what we are most in need of is our sincere devotion to the Orthodox Faith. Such a devotion surpasses any material thing; it's part of our life, transcends time and penetrates our souls.

We need to manifest our best in some way, and the annual ARFORA retreat offers such an opportunity. Don't hesitate in taking such a unique chance to grow in our Traditional Orthodox Christianity. It's the TRUE FAITH FOR ALMOST 2000 YEARS. Think about your Faith, keep it and transmit it unaltered to our next generation. May the Spirit of God be among us always. ❊

Rev. Fr. Vasile Susan
ARFORA Spiritual Advisor

ARFORA Almanac

April, 1994

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

It you believe in the groundhog predictions, early April will bring the showers which bring May flowers. That's hard to believe here in Canada. Unfortunately, most of you now know what kind of weather Canadians have in the winter. We have snow, snow and more snow — we make plans for the wonderful summer — even the lucky ones who are snowbirds.

March has come and gone; and, hopefully all of your ladies auxiliaries have completed your yearly obligation — AUXILIARY SUNDAY — and your checks are on their way to the Treasurer of the Episcopate in support of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Our next event is the **Lenten Retreat** which is to be held on the fifth Saturday of Lent. I am pleased to report that several auxiliaries have already completed their plans for this. The Retreat is part of our yearly program to reinforce our religious beliefs and broaden our views on how we, as members of our Church, can help ourselves and each other.

Several Sundays ago, we listened to the sermon on the Parable of the Talents. When we were conceived, God gave each one of us a number of "Talents." All of us were blessed with many good things — the ability to love and understand one another; the ability for survival; the ability to teach others, through knowledge and example; and the many other talents which we amazingly discover we possess in times of stress and emergency. When we use our talents wisely, we double our rewards.

Have we ever sat down and considered how we use the special talents God gave each of us? One thing we know for sure, that all of us possess a few talents that our neighbors and friends may not possess. Consider our special talents as women in the Church. What role do we play? Do we go to Church, participate in the Holy Liturgy Service, have coffee and go home — IS THAT ALL? There should be a lot more to it than that! Some of us work with the Sunday School helping children learn about God and the Church; some of us prepare coffee, lunch, dinner, and help out in this way; some of us are on the Parish Council and help with the administration; and, some of us JUST GO HOME! What do you do?

The Parable of the Talents explains very carefully about the "good and faithful servant" who invested the talents received — great were the rewards in heaven.

As ladies of the Church, let each of us try to be "good and faithful servants" and seek our rewards in Heaven. God bless us all. ❊

(Dr.) Eleanor Bujea, President

Eighty Years In Akron

The memorial service for deceased founders, clergy and members of the parish, celebrated by Bishop NATHANIEL and assisted by visiting clergy.

In 1914, a group of Transylvanian immigrants met to establish the first Orthodox church in the Akron, Ohio area. Those first pioneers would be amazed to see the fruits of their labor in 1994. Today, the Church of the Presentation of Our Lord is a healthy, growing parish serving Orthodox Christians of many nationalities and varied religious origins. Recently, the parish was proud to celebrate its Eightieth Anniversary.

The weekend celebration began on Saturday, February 5, with the welcoming of His Grace, Bishop NATHANIEL, at the doors of the church. The children of the Church School offered His Grace the traditional bread and salt, along with a welcoming bouquet of flowers which His Grace then placed at the icon of the Presentation of Our Lord.

A Parastas was then offered for the deceased founders, clergy and members of the parish, officiated by His Grace and assisted by sixteen priests and one deacon. Visiting clergy came from the Akron area, as well as from Ohio, Pennsylvania, Michigan and Washington, D.C. Responses were given by Akron's Ion Vidu Choir, led by Assistant Director Anica Bursan. The Parastas was followed by the Service of Great Vespers, with approximately eighty faithful in attendance.

The evening's festivities continued with a reception for His Grace at the Parish House, catered by Father Ian and Preoteasa Mary Lynn Pac-Urar, along with several kind members of the parish. The festive Anniversary Dance that night was a wonderful chance to renew old acquaintances, make new friends and reflect on the many changes the parish has seen in its eighty years.

Sunday morning began with Matins at 9:00, the Reverend Fathers Richard Grabowski, Laurence Lazar, Onisie Morar, Ian Pac-Urar and Constantin Tofan serving, assisted by Deacons Eugene Vasilescu and Paul Yova. At 9:45, His Grace entered to be vested and officiate at the Divine Liturgy. It was a stirring sight to see the Bishop enter, preceded by clergy and altar servers, and followed by the children of the parish, witnessed by a throng of faithful that filled the church, the air filled with the strains of "It is truly proper..." Our thanks again go to the Ion Vidu Choir, led this time by director Matt Wright.

A special cause for celebration that day was the blessing of two subdeacons, Wayne Wright and George Bursan, and a reader, David Pascu. It was fitting that as the parish completed eighty years of witness to Christ, these dedicated men should begin their ministries to the Glory of his Name.

The Festive Anniversary Banquet was called to order by Mistress of Ceremonies, Dr. Violet Leathers, and the choir sang "Pe Stapanul" as His Grace, preceded by the 22-member head table party, entered. After the Lord's Prayer and Blessing of the Meal, Dr. Leathers called on George Oprian to offer a toast. Mr. Oprian and his wife, Victoria, had been honored with the title of "Nasi" twenty years ago, for their generosity when the new parish complex was built. Later, Parish Council President Eugene Widican welcomed guests from near and far, and congratulatory remarks were offered by Mayor Peter Kostoff, Congressman Tom Sawyer, Fr. Laurence Lazar, Fr. Panteleimon Stanciu, and Fr. Ian Pac-Urar.

His Grace, Bishop NATHANIEL, spoke about some of the contrasts that mark the life of the Orthodox Church in this land. On one hand, we have been successful in our building programs and other material pursuits — on the other hand, we still struggle to build our spiritual lives. On one hand, we have integrated ourselves into the mainstream of American society — on the other hand we have tended to insulate our church life from people who are "not like us." His Grace remined us that the Church is for all people, that we have the charge to bring the Gospel of Our Lord and Savior to everyone we can reach. He remined us of the plight of Orthodox Christians around the world, especially in those lands ravaged by conflict and poverty. He called for all of us to live our faith fully, both in public and in private.

Special thanks are due to the Eightieth Anniversary Committee, led by John Kisbac, Flora Grossmayer and George Terhesh, for their many months of planning and organizing, and for their hard work in making sure every detail was in place and every guest taken care of. May God grant them and all of the Presentation parish family MANY YEARS! ❊

Rev. Fr. Ian Pac-Urar

Editors note: **Presentation of Our Lord Church continues to set an example for other parishes by continuing to contribute funds to a mission parish of the Diocese on a monthly basis.**

ST. ELIAS PARISH - ELLWOOD CITY 80TH ANNIVERSARY

St. Elias Romanian Orthodox Church

Liberty was the most desired and sweetest dream of all Romanians in the Province of Transylvania. When church union with Rome came in Transylvania, life for the Romanian Orthodox people became worse. After 1867, Hungary united with the Habsburg Empire, and any hope for human rights which flared in the Romanian souls disappeared. They did not have access to education, their names were changed, making them sound Hungarian or German, their priests were persecuted, and their Orthodox churches were vandalized or even destroyed.

The last decades of the 19th century and the first two decades of the 20th century became the "exodus" time for Romanians from the Austro-Hungarian Empire. A large group of those people settled in southwestern Pennsylvania.

On February 1, 1914, people from the Ellwood City area convoked their first general meeting ("adunarea poporala"), having as a goal the organization of a parish. At the first meeting, Gavril Corsatea explained the important role of the Church in society through its traditions and teachings. "For Christians, the Church is an oasis of peace and a consolation for souls." At this meeting, suggestions were made that the church be used for Orthodox and Uniates. After much discussion, the registration was made as St. Elias Romanian Greek Orthodox Church. At the same meeting, the first parish council was elected. Being without a priest, the council elected two cantors, Zaharie Oprea and Mihaila Craciun to teach church music. Looking toward the future, they began to gather funds to build a church. In the meantime, services were offered by Fr. Ioan Podea and Fr. Teofil Rosca. The first Divine Liturgy was celebrated on January 24, 1915, in the hall of Carol I Society.

Rev. Fr. Eugen Rosu, Parish Priest

On February 21, 1915, Fr. Podea was invited to explain to the people the way the church should be organized, according to the Church canons.

On December 12, 1915, Fr. Romulus B. Doctor, offered to go with the parish committee for fund raising. As a result, three lots for a church and a parish house were purchased.

On March 25, 1917, Fr. Doctor encouraged the people to start to build the church as soon as possible, "for God helps all", and they must not forget that in coming to America they have the opportunity to build a holy place "with help from the Heavenly Father." A committee was formed for the new project. For the construction plans, church models from Harbor, Indiana, Cleveland, Ohio, and Saint Paul, Minnesota, were studied. Finally, they chose a plan from Warren, Ohio, and it was given to contractor Feliks Krasinski and Ciali Carbol, architect.

The cornerstone was placed on September 3, 1917. Frs. Ioan Podea, Romulus B. Doctor, Teofil Rosca, Aurel Voda and Ilie Pop participated.

From 1914-17, when the church was built, the people bought items necessary for church use (books, holy vessels, vestments, censer, etc.). The bells were donated by Dumitru Stanciu, Nicolae Nicula, Ioan Cornea and George Baldea. The icons for the iconostasis were painted by Ioan Hotia from Alliance, Ohio.

An important decision was taken regarding future priests. The priests would be accepted only from the Metropolias of Iasi, Bucharest and Sibiu. Also, the council did not want deposed priests or those ordained "illegally" in the United States.

The church was consecrated on May 30, 1918, by the same priests listed above at the laying of the cornerstone, plus Fr. Nicolae Clontea, who was elected parish priest after the "concurs".

After World War I, Fr. Clontea went back to Romania. At the same time, a large number of people returned to Romania, and six members of the parish council had to be replaced. Fr. Ilie Jida began a church school for children, teaching them the Romanian language and religious education. In 1923, the Ladies Auxiliary formed with the name "Buna Vestire" (Annunciation).

Cont. on page 12

World Church News

Greek Diocese Appoints Religious Ed Coordinator

Pittsburgh, PA - His Grace, Bishop Maximos of Pittsburgh appointed Phyllis (Meshel) Onest of Akron, Ohio, as a part time Religious Education Coordinator. A graduate of the Holy Cross School of Theology, Phyllis worked very closely with parishes of our Episcopate for many years. ("The Illuminator")

Russian Orthodox Church Suspends Human Rights Activist

Moscow (EPS) - "A Russian Orthodox priest who was internationally known as a human rights activist during the Communist era, when he spent 10 years in prison and exile, has been suspended from his ministry by the Church. The action was motivated by the fact that Fr. Gleb Yakunin refused to withdraw his candidacy from legislative elections on December 12. A special ruling of the Holy Synod of the Russian patriarchate forbids clergy to participate in elections. Yakunin said that the synod's decision was signed by Metropolitan Philaret of Minsk, who himself is a member of the Parliament in the Republic of Belarus.

Appeals for Macedonia

Geneva (EPS) - A December 13 appeal from the World Council of Churches' (WCC) Programme Unit on Sharing and Service (Unit IV) asked ecumenical partners for $380 million (US) to support winter relief in Macedonia. According to this appeal, a quarter of Macedonia's 2 million population will not survive this winter without outside help. After the breakup of Yugoslavia, the Republic of Macedonia adopted its constitution in November 1991, and became a member of the United Nations in 1993. International recognition has been slow; however, because of objections from Greece, which fears territorial claims. 2/3 of the population are Macedonians and 1/5 are Albanians. There are also many Turks and Romanians (Vlachs). According to a 1991 census, two thirds are Orthodox, 30 per cent are Muslims, one half of one per cent are Catholics and 2.9 percent of other religious affiliations. The WCC appeal was meant to assist retirees, invalid and handicapped persons and disabled veterans. ("Vistnic," March 1994).

Conference on Peace and Tolerance

Constantinople (RNS) - His All Holiness, Bartholomew I, Patriarch of Constantinople, met on February 7-9 with American Rabbi Arthur Schneier, president of the Appeal of Conscience Foundation, and other religious leaders in an attempt to seek reconciliation through religion. They signed an appeal for peace, toleration and understanding between religious groups in the most war affected regions of the Balkans, Central Asia, Russia, Georgia, Armenia and Azerbaijan. In the "Bosphorus Declaration" issued at the end of discussions, the principle of the Berne Declaration of 1992, that "a crime committed in the name of religion is a crime against religion", has been reaffirmed. The co-signers of the document also appealed for "an end to confiscation, desecration and destruction of houses of worship" of whatever religious tradition. Recognizing the extensive suffering inflicted by war, the document was sent to President Clinton and the UN Secretary General Boutros Boutros-Ghali. Among the other participants were: Cardinal Roger Etchegaray, president of the Vatican's Pontifical Council for Peace and Justice, Mement Nuri Yilmaz, president of the Office of Religious Affairs of Turkey, and others. ("The Church Messenger," Feb. 27/94)

Orthodox Study Bible Reviewed Critically

The "Orthodox Christian Witness" (Jan. 3, 1994), published a rather extensive critical review of the **Orthodox Study Bible** released by the Thomas Nelson Publishers, Nashville, 1993, with the approval of leading Orthodox hierarchs and theologians. The study, signed by Priest Seraphim Johnson, praises the graphic appearance and the "acceptable" New King James Version language of the Scripture, but raises, among others, some serious observations: The Psalter uses the Protestant order; he rejects the Protestant manner according to which the Lord is called simply "Jesus", the Mother of God, merely "Mary" etc.; the edition contains non-Orthodox concepts, such as "Advent"; it mis-defines the Apostle's fast, etc. The **Orthodox Study Bible** is in its first English edition.

OPT News

The "Orthodox People Together" will soon produce their new revised 1994 Directory. The first one was published in 1991 in a 5,000 copies successful edition. Advertising, suggestions and ideas for the 6 X 9 edition may be forwarded to Phil Tamoush, PO Box 1128, Torrace CA 90505-6359. Tel./Fax (310)378-9245.

SYNDESMOS Directory of Orthodox Youth Resources

OPT News - SYNDESMOS, the World Fellowship of Orthodox Youth, is currently working to provide an "Orthodox Yellow Pages Directory of Youth resources and Services". Information includes: retreats, camps, training programs, speakers for youth and young adults, youth organizations and departments, international youth exchanges, missions home and abroad, teen and youth Orthodox study resources. Once the materials will be compiled, Fr. John Matusiak will donate his talent to edit the "Pages". Information may be sent to Rhea Ballas, 10124 OXFORD DR NW, PIKERINGTON OH 43147. Tel./Fax (614) 863-9900 or Michael Kallaur, 575 SCARSDALE RD, CRESTWOOD NY 10707. Tel. (914) 961-4507.

Additionally, a **SYNDESMOS Orthodox Youth and Ecology Seminar** is planned for April 10-17, 1994, in Neamt, Romania. The seminar will consist of a series of workshops on themes relating to the Orthodox Church and the environment. The World-Wide Fund for Nature is a giving partial support to this seminar. ❁

Compiled by Rev. Fr. Remus Grama

Excerpts From A Letter On Orthodox Unity

From The Hierarchs of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas

To all the clergy and laity of the Holy Orthodox Church throughout the United States and Canada,

Beloved in Christ,

The Sunday of Orthodoxy has come to take on a special significance for those Orthodox Christians living in America. In addition to the primary celebration of the day — the victory of Orthodoxy over the Iconoclasts — this first Sunday of Great Lent has also come to be a celebration of the one holy faith that we Orthodox Christians share.

This year marks the Bicentennial of Orthodox missionary activity in America. However, this history also led to the establishment of the various ethnic dioceses. We take this opportunity to show all the world that we hold to one belief in the Father, his only begotten Son whom he sent to us, and his Holy Spirit who enlivens us.

This unity of the Church is a precious thing that we should not take lightly. It must be nurtured and sustained through vigilant prayer and action. For our part, we have striven for over thirty years to lay the foundation for bringing administrative unity to the Church. SCOBA commissions such as the Orthodox Christian Education Commission have worked to provide a common religious education base for our youth. All dialogues with other Christian bodies have been coordinated through SCOBA.

Last year we established the International Orthodox Christian Charities (IOCC) to be the one agency for the whole Church in America to coordinate relief efforts. Building on this example, we have established a unified Missions and Evangelism board to coordinate the efforts of all the member jurisdictions to bring the Good News of salvation not only to people in other countries, but here at home as well.

The most important work that we have before us is to move toward administrative unity of the Church in America. It is not an easy task, but it is a necessary one. Toward this end we are planning to ask all of the Orthodox bishops in North America to convene and discuss issues of common concern. In addition, we have decided to establish a full-time office that would give the Hierarchs of the Standing Conference the necessary staff to ensure the success of these initiatives.

Beloved faithful, the Lord prayed to his Father that his disciples "may become perfectly one, so that the world may know that you sent me and loved them even as you loved me." (John 17:23). We have a sacred task to preserve and proclaim the true faith. May God give us the strength and courage to do this. ❊

Hierarchs of SCOBA

HIERARCHAL SCHEDULE

February 12-13. Miramar, FL. Holy Trinity. Celebration of 10th Anniversary. **Saturday:** Great Vespers. Social festivities. **Sunday:** Divine Liturgy. Banquet

February 20, Sunday. Miramar, FL. Holy Trinity. Divine Liturgy.

February 25-26. Canton, OH. St. George. Pastoral visit. **Saturday:** Conferences with parishioners. **Sunday:** Presided at Divine Liturgy.

February 28, Monday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Meeting re: hosting the Church Congress.

March 6, Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy.

March 8, Tuesday. St. Clair Shores, MI. Assumption Greek Orthodox Church. Vespers, in honor of Orthodox-Roman Catholic dialogue. ❊

WM. R. STANITZ SCHOLARSHIP

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, **William Robert Stanitz,** who met a tragic death in California.

We are glad to inform the AROY membership that the program will continue for this year, and at least two scholarships of $500.00 each will be offered for the 1994-95 school year.

QUALIFICATIONS

To qualify for the scholarship, one must be:

(a) an active AROY member
(b) a graduate of high school
(c) a college student or one who intends to enroll in a school or college of university level
(d) you may re-apply for the scholarship whether or not you have previously received the award.

APPLICATIONS

A written application should be forwarded to:

William R. Stanitz — AROY Scholarship Fund
Romanian Orthodox Episcopate
P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309

The Application Should Include:

(a) A biographical history including family
(b) educational background and grades
(c) AROY and Church activities
(d) extra-curricular interests or achievements
(e) reasons why applying for the scholarship
(f) photograph
(g) letter of recommendation from parish priest or AROY advisors regarding parish/AROY activities
(h) all applicants who meet the qualifications and submit all of the necessary information will be eligible for the scholarship, which is awarded by random drawing.

DEADLINE

Deadline for applications is July 1, 1994. If you attach any documents, use photocopies only.

ST. ANDREW *Cont. from page 4*

again completely at Matins of Thursday of the fifth week of the Fast.

Having earned the title "great" from its content, from its profound thoughts and its power of expression, the Canon of St. Andrew is also called "great" because of its length. Whereas other similar canonic compositions are comprised of approximately thirty strophes, this Canon contains over 250 troparia. Two troparia are included in each Ode in honor of the Venerable Mary of Egypt. These were undoubtedly composed by St. Andrew when the "Life of St. Mary" (read on Thursday of the fifth week) was incorporated into the services of the Church at about the same time as the Canon. The troparia in honor of St. Andrew himself were added at a later period. ❊

AMBO — Cleveland, Ohio

WOMEN *Cont. from page 6*

3. ARFORA contributes to the preservation, strengthening and propagation of the Orthodox Faith through personal devotion and common projects.
4. ARFORA is of service to the programs and needs of the Episcopate.
5. It raises funds for religious, charitable, and cultural purposes as defined and approved by the Episcopate in a number of ways.

Women in the Parishes

In the 20th Century, moving into the 21st Century, women are filling expanded roles in the Church, in the home and in business. In addition to supporting their international organization. ARFORA, they are maintaining their role as portrayed in biblical writings. Today, within the Church, women:

1. read biblical passages in the church.
2. sing as cantors.
3. sing responses in the choir and conduct choirs.
4. work with children in the church school through play, instruction and song.
5. maintain their roles in cleaning the church as well as sewing vestments and other articles.
6. visit the bereaved, the ailing and the convalescing.
7. interact with Orthodox women of other jurisdictions.
8. give financial and moral support to those less fortunate than themselves.
9. reach out to Romanian orphans and Romanians in Romania in whatever way possible.
10. develop and follow through on programs to financially support their projects.
11. organize retreats and other educational programs.
12. belong to the auxiliaries of the Episcopate.
13. support Vatra Romaneasca and the Orthodox Christian Centre in its work with children and adults.
14. participate in as many church-sponsored programs as possible.

ST. ELIAS

Cont. from page 9

St. Elias parish helped the students in the city of Iasi, Romania, build a cultural house for students in 1925, and in 1929 they helped organize the Romanian Room at the University of Pittsburgh. A large group of Macedonian Romanians joined the church, as did the Romanian Orthodox faithful in Alliquippa, Zelienople, Beaver Falls, Monaca, New Castle and Pittsburgh.

On September 14, 1930, a conference took place in Farrell, Pennsylvania, where the Constitution and By-Laws of the Romanian Orthodox parishes in the United States were established. St. Elias parish took part. The decision to be a member of the Romanian Episcopate of America was made on January 10, 1931.

When the first bishop arrived in America, a delegation from St. Elias went to Detroit in July 1935, to welcome Bishop POLICARP Morusca. In December 1935, the bishop visited the parish to complete the consecration. He visited the parish again in July 1939, just before he left for Romania.

In April 1950, construction on the parish house began. The parishioners became very involved in the establishment of the Holy Transfiguration Monastery in 1967, when the committee of Fr. Anchidim Useriu, Mother Alexandra, Mr. Costea Spoa and Mr. Nick Savu arranged for the purchase of the property.

In 1964, the parish's 50th Anniversary was celebrated.

In 1957, a local AROY chapter, "Ell-ROY", was organized and remained active until 1965.

On September 13, 1987, Bishop NATHANIEL blessed the new iconostasis with icons painted by Mihai Lupu.

From 1914-94, the following priests served St. Elias Church: Rev. Frs. Teofil Rosca, Ioan Podea, Romulus B. Doctor, Niculae Clontea, D. Constantinescu, Irimie Delea, Traian Damian, Ilie Jida, George Popa, Ilie Moise, Traian Birau, Ilie Ghenie, Vasile Pascau, Eugen Banciu, Traian Vintila, Anchidim Useriu, Nicolae Moldovan, Nicholas Solak, Remus Samoila and Eugen V. Rosu.

St. Elias parish, as were some other parishes in our Diocese, was formed out of a need by people. Without a diocesan structure, without priests well prepared, without proper parish facilities, church life was not easy. People "hired" and "fired" priests according to their own judgement. Priests without a parish accepted any salary, any conditions, just to be able to serve. The exclusive use of the Romanian language isolated the parish from the community at large, and it became known as a church only for Romanians.

This year, the faithful of St. Elias parish in Ellwood City celebrate its 80th Anniversary. A small number of faithful try to keep the church open, so that the memory of their parents and grandparents will be alive, and so that Orthodoxy will continue to be a witness in this part of the country. ❊

Rev. Fr. Eugen V. Rosu

BEAUTY *Cont. from page 5*

nderstand in an experiential way the break that is the esult of sin. St. Mary of Egypt went without Communon for nearly 45 years. She struggled for 17 years with ne memories of her sins. Yet she who sinned greatly, struggled greatly and made a serious repentance, and for er humility she was exalted and highly honored by iod.

In like manner, we need time to exercise the will for ne doing of virtue. Part of our sickness as men and vomen living in a fallen world is the fact that we vacilate between good and evil. With our understanding, we vant to do good, and yet we have affection for our sins; nd, even though we understand and see that our sins do s harm and harm the neighbor, we persist because of abit. Habitual sinning is the destruction of the will, so hat man is no longer free, but a slave to the passions and hysical pleasures. Once we have turned from sin, we eed a time of exercising the will, so that the grace that ve receive in the very Body and Blood of our Lord Jesus Christ will be received in a powerful and productive vay. A person who continues in habitual and deadly sins nd partakes of the Holy Gifts, is similar to the man who ats great quantities of good food and does no work. What happens? The man becomes obese, and the food hat is meant to give energy and renew the body in ontrary fashion, actually destroys and puts stress on the body. Why? Because the food is received, but nothing is done with it. The food has not been utilized for the purpose it was intended. Likewise, when we struggle to exercise our will to fight our sins and fight to obey God's aw, then Holy Communion is used according to God's purpose for our strengthening in faith and virtue. When we struggle to do God's will and when we struggle against unrighteousness, then a certain hunger in created n us. Then our cold hearts turn and are warmed by the hought and reality of God's help and nearness to those who are broken and bowed down. St. Mary of Egypt teaches us what great power and love come to those who humble themselves and strive with all their might to become what God intends us to become.

3) **THE LIFE OF ST. MARY OF EGYPT TEACHES US THAT THE PASSIONS AND THEIR APPETITES ARE REALLY MISDIRECTED VIRTUES.** St. Mary had an incredible appetite for the lusts of the flesh, yet the moment that she turned to God, the energy that she formerly applied to destructive activity was used for the positive purpose of purification and a seeking for the Life in Christ. Her passionate drive and her insatiable appetite was met in the desert by our God who called her into being. For us also, the passions which afflict us are merely evidence of our longing for God. Only God can satisfy and comfort our deep longings. St. Mary teaches us that if we would only work for God as we once worked for deceptive Satan, then we would be building a treasure that none could steal or destroy.

4) Finally, **THE LIFE OF ST. MARY OF EGYPT IS A RESURRECTED LIFE.** Her weeping became for her a second baptism, and her life and struggles in the desert were a martyrdom witnessing to the all-embracing love of God which heals and restores every wound. St. Mary has reached that for which we pray in the prayer of the Divine Liturgy of the Presanctified when we say: "Almighty Master ... who has led us to these all-revered days for purification of souls and bodies for restraint of the passions and for the hope of the resurrection ... grant unto us O Good One to fight the good fight, to complete the course of the fast, to preserve the faith undivided, to crush the heads of invisible serpents, to be shown to be conquerors of sins and without condemnation also to attain unto and to worship the Holy Resurrection."

The Holy Fathers tell us that "he who never sins is great, but he who sins and repents **is greater**." Truly in the life of St. Mary of Egypt we see the beauty of repentance; and, the Holy Church in her wisdom has placed this icon of repentance before our eyes in order to show a woman who did "attain unto the Resurrection" even before her death and burial. That seeing this great wonder, just as St. Mary saw the icon of the Birthgiver of God, we might also be challenged and encouraged to rise from the dust and ashes of our sins, to fight the good fight and to complete the course of the fast with renewed energy and hope.

Holy Mother Mary, pray to God for us! ❋

45TH ANNUAL AROY CONFERENCE UPDATE

Mark Your Calendars!

The 45th Annual AROY Conference
hosted by
Sts. Peter & Paul AROY Chapter
Dearborn Heights, Michigan
will be held

AUGUST 18-21, 1994

Join us in celebrating
200 years of Orthodoxy in America
65 years of the Romanian Orthodox Episcopate

Look for more information in an upcoming SOLIA, the AROY Newsletter and in your mailbox in coming months.

"Starlight" Debutante Ball - Contact: Mrs. Gigi Peru, 16732 Merriman, Livonia, MI 48154
Telephone: (313) 525-3558

HELP

NICOLAE CARJA: Last known address: 4526 44th Street, Sunnyside, New York 11104. Anyone knowing where he is, please help me locate my brother. CALL COLLECT (904) 383-0939. Theodore Bologh, 1450 Palm Drive, Mount Dora, FL 32757.

PARISH BULLETIN NOTES

Woonsocket, RI. St. John. We had the opportunity to listen to V. Rev. Thomas Hopko who spoke on "Sexuality and Theology" at the inter-Orthodox meeting. ... Our bulletins will now be published on a monthly basis.

Chicago, IL. St. Mary. Fr. Susan thanks the donors of the new set of vestments to use during the Lenten period. ... Our sympathies are extended to Fr. Susan and family upon the death of his mother, Magdalena.

St. Paul, MN. St. Mary. We are pleased to welcome two new members to our Church family. ... Our Sezatoare group is very active.

Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen. Fr. Limbeson presented the Homily at Vespers on Orthodoxy Sunday held at St. Stephen's Church in Indianapolis. To date, we have received contributions for nine new icons.

Southfield, MI. St. George Cathedral. The Orthodox Christian Women of Michigan met here to celebrate its First Anniversary. ... Two new beautiful panel icons were donated to the church. ... Congratulations to two of our Church School children: Michael Kotowski, 3rd grade, for First Place in Literature, and Nicholas Lazar, 7th grade, who won the school Spelling Bee.

Cleveland, OH. St. Mary. We are lending some articles from our Art Museum to the Museum of Anchorage, Alaska, to use in their Bicentennial Exhibition which will also travel to the lower states. ... Our Ladies Auxiliary volunteered to work for "Feed the Hungry" at a local Orthodox church. ... Gabriel Bita presented his Senior Recital in piano at the Oberlin Conservatory of Music.

Canton, OH. St. George. AROY sponsored a special dinner in celebration of Fr. Tofan's 70th birthday. ... AROY has graciously decided to pay the church dues of any Senior Citizen who is unable to do so. ... Our Lenten services each Wednesday will be followed by a Lenten meal prepared and served by various donors.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Romanian Folk Dancing classes are taught by Psa. Mary Ellen. Everyone is invited to attend. The lessons were put to good use during our pre-Lenten dance. ... Every Thursday for five weeks, a series of discussions were held by various priests, explaining the beliefs and practices of our Church. ... Congratulations to Jennifer Roman who recently won First Place in both violin and viola in regional competition. ... We thank the donors of a beautiful gold and silver holy communion "pyx.". ... The proceeds from our Installation of Officers Banquet were earmarked for the Episcopate.

Ellwood City, PA. St. Elias. Hieromonk Joseph, chaplain from the Transfiguration Monastery, conducted a 4-week course here reviewing Orthodoxy, also presenting an introduction for the non-Orthodox. ... We honored Fr. Eugen and Psa. Gabriela Rosu celebrating their first year of their pastorate here.

Hermitage, PA. Holy Cross. Our Sweethearts Banquet honored the couples married in multiples of 5 years. ... The annual "Ethnic Dinner" hosted by the Orthodox Women's Guild was held here. ... We thank the Ladies auxiliary for the new carpeting in the vestibule and parlors. ... They also hosted the reception following the slide presentation of Fr. John Reeves who has traveled as an Orthodox missionary to Romania.

Warren, OH. Holy Resurrection. A special Valentine's Day blessing was bestowed on all our married couples.

Youngstown, OH. Holy Trinity. At our Valentine's Day dinner honoring the couples married in multiples of 5, our youngest couple was married 5 years; the oldest, 60. ❁

Compiled by Florence Sirb

SOLIA

February 16 - March 11, 1994

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

$500.00

National ARFORA

$ 87.50

Dr./M Simon Speriosu, Napa, CA
In honor of 65th Anniversary of Episcopate

$ 50.00

Christo Bargiuma, Bridgeport, CT
IMO parents, Ioan & Ioana Bargiuma

Christo Bargiuma, Bridgeport, CT
In loving memory of Nellie Zerva

Simeon Lotrean, Ridgewood, NY
Maria Prodan De Horea, Venezuela
Alexandru Achim, Forestville, CT
M/M John Lucas, Warren, OH

$ 44.68

Florica Nitescu, Calgary, AB

$ 37.50

M/M George Puscas, Midland, TX
Frances Ocneanu, Carmel, CA
IMO husband, Dr. Trajan Ocneanu

$ 35.00

Dan Stoica, Burnaby, BC

$ 30.00

Anna Detesan, Ambridge, PA
Pantelimon Tintoi, Windsor, ON

$ 25.00

Helen Copacia, Salem, OH
John Serghi, Troy, MI

$ 24.00

John Valkanet, Chicago, IL

$ 20.00

Alexa Mindea, Morton Grove, IL
M/M Michael Florea, El Toro, CA
Octavian Sackash, St. Clair Shores, MI
M/M George Oancea, Louisville, OH
Harold Musetescu, Scarborough, ON

$ 17.50

Rev./Psa. Vasile Susan, Chicago, IL

$ 15.00

George Antonese, Redford, MI
M/M John T. Moga, Palm Harbor, FL
Mary Rugh, Ellwood City, PA
Ardalion Istratoff, Southfield, MI
Vasile Mihai, Jacksonville, FL
IMO Archbishop Valerian

Cont. on page 16

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Almeranti, Joseph Daniel, son of Michael P. & Sharon M. L. Almeranti, St. Clair Shores, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparent: Rebecca Omilian.

Caravan, Alex Ovidiu, son of Ovidiu & Carmen Caravan, Vancouver, BC. Holy Trinity, Vancouver, BC. Godparents: Sorin & Veronica Tudor.

Chifan, Andreea Vasile, daughter of Vasile & Maria Chifan, Delta, BC. Holy Trinity, Vancouver, BC. Godparents: Marian & Andree Voicu.

Craciun, Laura, daughter of Radu & Liliana Craciun, East Lansing, MI. Dormition Monastery, Rives Junction, MI. Godparents: Nicolae & Sanda Visea.

Danis, Lauren Elizabeth, daughter of Gary A. & Cindy M. L. Danis, Livonia, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Virgil D. & Susan M. Maxim.

Fleming, Lindsay Nicole, daughter of Steven S. & Linda M. G. Fleming, Redford, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: John Ganoff & Michele R. Kochoff.

Gooding, David Peter, son of Gerald & Jesse M. Gooding, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Russel Rusnak.

Habte, Aman, son of Melache Habte & Tsegereda Negash, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Asrat A. Mariam.

Habte, Ellen, daughter of Melache Habte & Tsegereda Negash, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Hanna Wegayehou.

Heinz, Matthew Roy, son of Todd W. and Doina B. Heinz, Fort Hood, TX. St. Nicholas, Alliance, OH. Godparents: Steven & Mary J. Bosca.

Placinta, David Nicholas, son of Nicolae & Crina Placinta, Dearborn Hgts, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts, MI. Godparents: Virgil & Emilia Barbu.

Stanescu, Ioana, daughter of Gabriel & Virginia Stanescu, Norcross, CA. Sts. Constantine & Helen, Atlanta, GA. Godparents: Tiberius & Ileana Pascu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Medure, Tammy, Massillon, OH. St. George, Canton, OH. V. Rev. Fr. Panteleimon Stanciu.

Stana, Ion, Chantilly, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Rev. Fr. Gheorghe Calciu.

DECEASED

Chiacu, Nicolae, 79. Holy Cross, Alexandria, VA

Craciun, Lucretia, 85. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Mangu, Theodor, 87. St. Dumitru, New York, NY.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Carmen Sylva Ladies Auxiliary, Youngstown, OH $200.00
M/M Viorel Predescu, N. Hollywood, CA $120.00
M/M Alexander Achim, Forestville, CT $100.00
M/M Cornel Cotosman, Addison, IL $100.00
M/M Richard Rogozan, Livonia, MI $100.00
M/M Constantin Stanitz Sr., Elmwood Park, IL ... $100.00
St. Mary Ladies Auxiliary, Cleveland, OH $100.00
Alexa Ungurian, Oakbank, CA $100.00
Fr. & Psa. Vasile Susan, Chicago, IL ..... $ 70.00
M/M Constantin Ardeleanu, Schererville, IN ..... $ 50.00
Miron Bonca, Costa Mesa, CA ..... $ 50.00
Fr. & Psa. Mihai Cerghizan, St. Paul, MN ..... $ 50.00
Gordon Galbincea, Cleveland, OH ..... $ 50.00
Fr. & Psa. Remus Grama, Cleveland, OH ..... $ 50.00
M/M George Musat, N. Canton, OH ..... $ 50.00
M/M Ioan Nan, Sun City, AZ ..... $ 50.00
Mary Rugh, Ellwood City, PA ..... $ 50.00
St. George Ladies Auxiliary, Canton, OH ..... $ 50.00
Mary Demetriade, Warren, MI ..... $ 25.00
Anne M. Mercea, Grosse Pte. Woods, MI ..... $ 25.00
John Mercea, Grosse Pte. Woods, MI ..... $ 25.00
Ileana Petrescu, Duarte, CA ..... $ 25.00
Helen Salanty, Parma Hts., OH ..... $ 25.00
M/M Nicholas Savu, Ellwood City, PA ..... $ 25.00
M/M John C. Tilea, Youngstown, OH ..... $ 25.00
Fr. & Psa. George Zmed, Lake in the Hills, IL ..... $ 25.00
Alex Kura, Akron, OH ..... $ 20.00
Helen F. Popa, Youngstown, OH ..... $ 10.00
Helen Powell, Pittsfield, MA ..... $ 10.00

MEMORIAMS

Jeanie Brotherston, Dearborn, MI ..... $ 50.00
(I.M.O. George Gavrila)
Aurelia Buner, Ellwood City, PA ..... $ 25.00
(I.M.O. Husband)
Eva Gavala, North Hills, PA ..... $ 25.00
(I.M.O. Parents)
M/M Constantin Stanitz Sr., Elmwood Park, IL .... $ 25.00
(I.M.O. Mary Barb)
M/M Constantinb Stanitz Sr., Elmwood Park, IL .. $ 25.00
(I.M.O. Anna Serban)

GENERAL DONATIONS

General Materials Inc., Jackson, MI $200.00
Iuliana Campean, Grosse Pte. Pk., MI ..... $ 20.00
Dita Sandru, Southfield, MI ..... $ 10.00

EPISCOPATE DUES

St. George, Dysart, SK $920.00
Sts. Michael & Gabriel, Palm Springs, CA $340.00
St. Dumitru, New York, NY $180.00
Holy Cross, Alexandria, VA ..... $ 80.00
Sts. Michael & Gabriel, Ft. Wayne, IN ..... $ 80.00

EPISCOPATE SUNDAY

St. George Cathedral, Regina, SK $469.03
Holy Trinity, MacNutt, SK ..... $100.00 CF

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Holy Trinity Ladies Auxiliary, MacNutt, SK .. $100.00 CF

Cont. on page 16

FINANCIAL REPORT

Cont. from page 15

Resurrection Ladies Auxiliary, Warren, OH $100.00
St. George Ladies Auxiliary, Canton, OH $100.00
Aurora Ladies Auxiliary, St. Louis, MO .....$ 25.00

BISHOP VISITATION (TRAVEL) FUND

National A.R.F.O.R.A. $600.00
Holy Trinity, Miramar, FL $500.00

HELP FOR ROMANIA

National A.R.F.O.R.A. $1,000.00
Societatea Marasesti, Garden City, MI .....$ 200.00
Carmen Sylva Ladies Auxiliary,
Youngstown, OH .....$ 150.00
Kathryn Kerr, Wheelersburg, OH$ 50.00
M/M John C. Tilea, Youngstown, OH .....$ 25.00
Our Lady Of Kazan Skete, Santa Rosa, CA .....$ 25.00
Rev. Fr. George Zmed, Lake in the Hills, IL .....$ 25.00

DORMITORY BED FUND

Fr.& Psa. John Limbeson, Indianapolis, IN .....$ 250.00
Fr.& Psa. Catalin Mitescu, Claremont, CA .....$ 50.00
Peter J. Gibb, Brookfield, OH .....$ 30.00
John M. Limbeson, Jr., Salinas, CA .....$ 25.00
John Limbian, Youngstown, OH .....$ 25.00
M/M John C. Tilea, Youngstown, OH .....$ 25.00
M/M George Oprian, Uniontown, OH .....$ 20.00

WILLAM R.STANITZ-AROY SCHOLARSHIP FUND

M/M Constantin Stanitz Sr., Elmwood Park, IL $2,000.00

MISSION FUND

Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI .....$ 300.00
Holy Trinity, Youngstown, OH .....$ 46.19
Eva Gavala, North Hills, PA .....$ 25.00

SEMINARIAN SCHOLARSHIP FUND

National A.R.F.O.R.A. $1,500.00

ADDITIONAL CORRECTIONS TO CALENDARUL SOLIA 1994

Page 80 - Under "Washington, D.C./
Falls Church, Virginia"
The Rev. Deacon Eugene Vasilescu
14023 GALLOP TER
GERMANTOWN MD 30874-6130
(301) 540-1253

Page 83 - Alliance, Ohio - "St. Nicholas"
Mailing Address: 1621 S SAWBURG RD
PO BOX 3349
ALLIANCE OH 44601-7349

Page 94 - Under "Detroit/Warren, Michigan"
Delegates are Ionita Puia, Remus Pascu
Alternates are Petru Boier, George Subu

Page 144 - Secretary, Mary Jane Calin

Page 211 - International Orthodox Christian Charities
711 W 40TH ST SUITE 306
BALTIMORE MD 21211

Page 212 - Add: Project Mexico, 4949 ALTON PKWY,
IRVINE CA 92714 Tel. (714) 960-4561

MAY ISSUE DEADLINE

April 13

SOLIA

Cont. from page 14

$ 14.00

John Calvarasan, Kitchener, ON

$ 12.50

M/M George Aldea, Royal Oak, MI
Aurelia I. Buner, Ellwood City, PA
M/M Gheorghe Vasilie, Mundelein, IL
M/M John Mogos, Armada, MI
Aurelia Blacksmith, Philadelphia, PA
IMO Mary B. Ardelean

$ 12.00

Traian Popa, Rocky River, OH
Eugen Popescu, San Diego, CA
Anna Denghel, Rochester Hills, MI
Nicolae Stoicoiu, Panama City, FL
Elizabeth Campean, White Lake, MI
Helen F. Popa, Youngstown, OH

SUBSCRIPTIONS

M/M John Dumitru, Burlington, ON
Tanta Draghici, Pontiac, MI
Vasile Simion, Hayward, CA
Floaria Puja, Richmond, MI
David Bernatowicz, Cleveland, OH
Helen T. Freudig, Warrington, PA
Mircea Petrini, Lorain, OH
Suzette Pavel, Delray Beach, FL
Antonia Motet, Seattle, WA
Rev. Basil Prisacarou, Patchogue, NY
Nicolae Teisanu, Plymouth, MN
M/M Theodore Bologh, Mount Dora, FL
George V. Dan, San Jose, CA
Elizabeth Voitcu, New York, NY
Catherine Nelson, Indian Mills, NJ
Vasile Trandafir, Milwaukee, WI
John S. Popa, Chesapeake, VA
Doina M. Dumitrescu, Princeton, NJ
M/M Aurel Zanescu, Brick, NJ
St. Mary Church, St. Paul, MN
Dr. Lucian Dajdea, Ridgewood, NY
Ambrose Dumitru, Hartville, OH
Col. George Isac, Melville, NY
M/M George Terhesh, Akron, OH
Sylvia Sanders, Gaylord, MI
A.J. Okamoto, Metairie, LA
Nick Philips, Ecorse, MI
Holy Trinity Church, Columbia, SC
Mihail Badila, Ridgewood, NY
M/M George Dragila, Battle Creek, MI
Dumitru Jitianu, Sterling Hts., MI
Holy Trinity Church, Los Angeles, CA
Dwight Shannon, Chico, CA
Delia Daba, Kenosha, WI
Marcel Bulic, Warren, MI
Constantin Penu, Sunnyside, NY
Anton Perussi, Beaverton, OR
Violet Strauss, Aurora, IL
Helen M. Powell, Pittsfield, MA
Maria Finley, Sacramento, CA
M/M Nick Dan, Twinsburg, OH
Universitaats Bibliothek, Tubingen, Germany
Alexa Ungurian, Oakbank, MB
William Fluter, London, ON
M/M Alex Oana, Lachine, PQ
Dan Vasilca, Richmond Hill, ON
Elaine Muir, Regina, SK
Ophelia Mladenovic, North Miami, FL

POSTUL SFINTELOR PAŞTI

Postul Sfintelor Paşti este străbătut de câteva cântări ecifice: "Uşile pocăinţei ...," "La râul Babilonului ...," u noi este Dumnezeu ..." "Doamne al puterilor ...." c., unele începând mai de timpuriu, altele odată cu ostul. Dealtminteri toate cântările şi citirile gravitează jurul ideii de pocăinţă, în greceşte metanoia, adică de himbare a minţii în bine, şi de mărturisire a greşalelor faţa lui Dumnezeu şi a duhovnicului. Taina Pocăinţei u Spovedania este socotită ca un al doilea botez care se petă de obicei în cele patru posturi sau de câte ori este evoie, în vederea împărtăşirii cu trupul şi sângele lui ristos Cel răstignit, mort şi înviat.

Ca o primă treaptă a acestui Post este "Lăsata secului e carne," care are loc în seara "Duminicii înfricoşatei decăţi," după care urmează săptămâna brânzei, când se ănâncă lactate, ouă şi peşte. Vine apoi "Duminica ungării lui Adam din rai, în seara căreia este propriu-s "Lăsata secului de brânză," precum şi de orice alimente e dulce.

"Duminica înfricoşatei judecăţi" este precedată de două uminici, în care ni se înfăţişează două pilde din sfintele vanghelii, scoţându-se în evidenţă piscurile virtuţilor şi oisul păcatelor.

Astfel avem "Duminica vameşului şi a fariseului" (Luca 8, 10-40), unde Mântuitorul arată pe de o parte inefacerile smereniei şi pocăinţei, iar pe de alta răul ândriei şi al dispreţului aproapelui. Virtuţile sunt ıtruchipate în persoana vameşului, iar păcatele în cea a ariseului.

"Duminica fiului risipitor" (Luca 15,11-32) ne prezintă epărtarea din paradisul virtuţilor a unui fiu şi sălăşluirea ui în ţara păcatului, înfometarea lui, dar şi "venirea în ine," care îl restabileşte în starea de la început, zicând: acest fiu mort a fost şi a înviat, pierdut a fost şi s'a aflat." ste arătată aici starea primordială a oamenilor, depărtarea or de Dumnezeu cu toată bogăţia spirituală, cheltuirea cesteia în desfătări, sărăcirea şi robirea la diavolul, tăpânitorul ţării păcatului, trezirea şi pornirea acestei meniri spre Dumnezeu, care îi iese în întâmpinare, o rimeşte cu braţele deschise sacrifică pe unicul Său Fiu, nstituind sfânta Liturghie, praznicul cel mare şi sfânt, de are se bucură sfinţii îngeri şi toţi sfinţii că omenirea a ost adusă din moarte la viaţă. Ne mai arată această pildă rumul coborâtor, rătăcitor în căile păcatului, apoi suitor pre Dumnezeu, drum pe care îl parcurgem, mai mult au mai puţin, fiecare din noi, fiindcă nu există om fără e păcat.

"Duminica înfricoşatei judecăţi" (Matei 25,31-46) este nfăţişarea anticipată a sfârşitului acestei lumi şi a judecăţii e apoi, când, în faţa Dreptului Judecător, toţi oamenii or da seama de faptele şi vorbele lor, cu atitudinea faţă e cei în lipsuri şi nevoi atât sub raport material cât şi piritual. Aceste fapte de milă sau nemilă ne vor aşeza e-a dreapta sau de-a stânga, ne vor înălţa la fericirea eşnică sau ne vor coborî în chinurile fără de sfârşit. Va avea deci rol hotărâtor dragostea cu fapta şi din convingere profund dumnezeiască faţă de cei lipsiţi de bunurile spirituale şi materiale, în care locuieşte Hristos, de cei numiţi de Însuşi Domnul "mai mici ai Mei."

"Duminica alungării lui Adam din rai" are ca text biblic (Matei 6,14-21) învăţătura Mântuitorului despre postul cel adevărat, constând din înfrânarea de la bucate, de la goana după averi, dar şi din iertarea cu tot sufletul a celor ce ne greşesc. S'a aşezat această duminică la începutul Postului ca să ne atragă atenţia că primii oameni au pierdut fericirea din paradis, pentru că s'au iubit pe ei înşişi, au devenit egoişti, vrând să ajungă grabnic asemeni lui Dumnezeu, călcând porunca postului, aceea de a nu mânca din "pomul cunoştinţei," căci de îndată ce vor mânca, vor deveni muritori. Pomul acesta avea un dublu sens: era pom aevea cu fructe văzute ochilor, dar şi cu sens spiritual. Gustarea era oprită şi cea cu gura şi cea cu mintea. Ei aveau să guste din acest dublu fruct, dar în decursul timpului, după o perioadă anumită de înfrânare şi de exercitare a voinţei în bine. La îndemnul diavolului, travestit în şarpe, cei doi strămoşi gustă din pom cu propria lor gură şi devin muritori. Chipul lor Dumnezeu din ei se strâmbă, voinţa se slăbeşte, haina harului se sfâşie şi se văd goi ruşinându-se, conştiinţa prezenţei lui Dumnezeu li se întunecă şi se ascund. Se clatină atunci toată firea materială creată. Moartea şi stricăciunea se revarsă în toate fibrele acesteia. Întreaga natură însufleţită şi neînsufleţită devine ostilă oamenilor. Dumnezeu îi condamnă. Dacă şi-ar fi recunoscut greşeala şi şi-ar fi cerut iertare, Dumnezeu îi ierta. Ori ei au dat vina unul pe altul. Îi alungă din rai, dar le făgăduieşte că le va trimite un Izbăvitor care se va naşte tot din femeie. După cinci milenii şi jumătate trimite pe Însuşi Fiul Său, care se întrupează de la Duhul Sfânt şi din fecioara Maria.

Cu această zguduitoare şi reală imagine începe săptămâna Postului cu deniile la care se cântă "Cu noi este Dumnezeu ...," "Doamne al puterilor ...," dar mai ales "Canonul cel Mare," constând din 350 de imne. Toate ne înfăţişează exemplele de pocăinţă sau nepocăinţă ale personajelor biblice, îndemnându-ne să urmăm exemplele cele bune şi să fugim de cele rele. Încep de asemenea metaniile până la pământ şi închinăciunile cu rugăciunea sfântului Efrem Sirul (sec. IV) "Doamne şi Stăpânul vieţii mele ...," Liturghia darurilor mai înainte sfinţite cu "Să se îndrepteze rugăciunea mea ..." şi heruvicul "Acum puterile cereşti ..."

"Duminica Ortodoxiei" este prima duminică din Post, când se citeşte Evanghelia (Ioan 1,43-51), care se încheie prin cuvintele Domnului: "Veţi vedea cerurile deschise şi pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se şi coborându-se peste Fiul Omului;" şi Apostolul (Evrei 11,24-27 şi 32-40) care aminteşte de nevoinţele şi sfinţenia vieţii sfinţilor din Legea veche. Prin Întrupare. Hristos este prezent cu firea Sa dumnezeiască şi omenească în sfânta Euharistie,

Cont. la pag. 18

Cont. de la pag. 17
este în fiecare creştin din clipa în care s'a botezat în numele Sfintei Treimi, este veşnic în sfinţii, care au "ajuns la măsura vârstei lui Hristos" (Efeseni 4,13), este în sfânta Sa Maică, "cea plină de har" (Luca 1,28) din care şi-a ţesut Sieşi trup, este prezent cu harul în icoana Sa, a Maicei Sale, a sfinţilor. De aceea creştinii ortodocşi se închină sfintelor icoane şi sfintelor moaşte căci, după precizarea sfântului Vasile ce Mare, închinarea la Cel de sus ne suie.

Duminica aceasta a fost rânduită acum 1450 ani, după o prigoană aproape de un secol a sfintelor icoane şi moaşte, dezlănţuită de împăraţi rău credincioşi ai Bizanţului. S'a aşezat la începutul Postului ca, în nevoinţele noastre duhovniceşti şi trupeşti, să avem ochii sufletului şi ai trupului aţintiţi la sfintele icoane, ca la nişte exemple vii din care ne vin în suflete puterile harului.

Duminica a doua este închinată Sfântului Grigore Palama" (Sec. XIV), care a învăţat despre energiile necreate ale lui Dumnezeu, cu deosebire despre cele îndreptate spre fiinţele raţionale şi care constituie harul dumnezeiesc. Acest har a lucrat rodnic în sfinţi, luminându-le sufletele, ceea ce se arată prin aureolele din jurul capului lor. S'a aşezat imediat după "Duminica Ortodoxiei" spre a ruga pe Dumnezeu să lucreze şi în noi harul, ca în sfinţi pentru sfinţirea vieţii mai ales acum, în vremea Postului.

"Duminica Sfintei Cruci" este cea de a treia, când se citeşte Evanghelia (Marcu 8,34-38 şi 9,1) despre sensul duhovnicesc al Crucii şi valoarea imensă a sufletului. Prin această Evanghelie, Mântuitorul ne îndeamnă să purtăm crucea nevoinţelor şi a încercărilor cu toată răbdarea şi vrednicia, odihnindu-ne la umbra ei şi dându-ne putere să biruim în vremea Postului prin ajutorul harului şi al sfinţilor.

În Dumninica a patra se face pomenirea unui mare sfânt călugăr, "sfântul Ioan Scărarul" (sec. VII). Acesta a pustnicit 40 de ani, apoi a fost stareţ la mânăstirea din muntele Sinai. El a scris o carte numită "Scara," în care, în 30 de capitole, înşiră virtuţile creştine, asemnănându-le cu scara pe care a văzut-o patriarhul Iacob. În româneşte lucrarea se găseşte în vol. 9 al Filocaliei. Pe această scară a virtuţilor creştine nu au izbutit să urce numai prin propriile lor puteri, ci ajutaţi mereu de harul lui Dumnezeu. La început cu mari eforturi din partea lor, dar apoi acestea uşurându-se şi ajungând să lucreze mai puternic în ei harul dumnezeiesc. Privindu-i cu ochii minţii înşiraţi pe scara nevoinţelor, să nu ne descurajăm, ci să ne străduim mereu, căci mila lui Dumnezeu ne va da în dar şi treptele pe care încă nu am pus picioarele. Sf. Grigore de Nisa (sec.IV) spune că desăvârşirea este un drum lung, dar faptul că am intrat pe acest drum şi voim şi ne străduim să fim în şi mai mult bine, aceasta este desăvârşirea firii omeneşti. Şi noi acum în vremea Postului să nu ne pierdem răbdarea şi să nu slăbim rugăciunea, nevoinţele şi postul, ci să înaintăm după putere pe scara virtuţilor.

Duminica a cincea este dedicată unei mari sfinte, "Sfânta Maria Egipteanca" (sec.VI), exemplul cel mai încurajator să cutezăm a ne pocăi, oricât de mult am fi greşit. Această sfântă s'a ridicat din adâncul cel mai de jos al păcatelor la cea mai înaltă sfinţenie pe care a atins-o vreo pustnică sau călugăriţă. De aceea Biserica o aşează în fruntea tuturor călugăriţelor şi fecioarelor, deşi nu a fost călugăriţă şi nici fecioară.

S'a născut în Egipt şi a fost botezată de pruncă. Murindu-i părinţii şi, la pubertate, voluptatea revărsându-se vijelios în trupul ei, a trăit în desfrânare de la 12 la 29 de ani. S'a dus de curiozitate la Ierusalim să se închine sfintei Cruci, care tocmai fusese adusă din Persia. O putere nevăzută însă nu a lăsat-o să între în biserică. Îşi dă seama că din pricina noianului ei de păcate se întâmplă aceasta. Se roagă icoanei Maicii Domnului din pridvor, făgăduieşte desăvârşită îndreptare şi reuşeşte să intre în biserică şi să se închine sfintei Cruci. Întreabă pe Maica Preacurată ce să facă să se mântuiască şi aceea îi grăieşte să treacă Iordanul şi acolo să se curăţească de păcate şi să se sfinţească. Merge la o biserică, se împărtăşeşte, deşi nu se spovedise, trece Iordanul şi se afundă în pustia unde s'au desăvârşit sfinţii Ilie Tesviteanul, Ioan Botezătorul şi Pavel apostolul. S'a nevoit 50 de ani. A găsit-o un preot călugăr. Zosima, care peregrina prin pustie în timpul Postului Paştelor. Acestuia i s'a spovedit, primind împărtăşania după un an pe malul drept al Iordanului. La prima întâlnire, când se rugau, ea şi Zosima, acesta a văzut-o înălţată de la pământ câţiva coţi. La aşa sfinţenie ajunsese. După împărtăşire, în Joia cea mare, s'a întors în pustie şi în acea seară şi-a dat duhul. După un alt an, Sfântul părinte, mergând iar în pustie, a găsit-o şi a îngropat-o cu multă evlavie.

În această a cincea săptămână din post, miercuri seara, se face denie specială, citindu-se integral "Canonul cel mare" iar vineri seara se săvârşeşte în mod solemn Acatistul Bunei Vestiri.

S'a aşezat această duminică spre a ne încuraja în nevoinţele noastre şi a vedea cât de mare este bunătatea şi mila lui Dumnezeu faţă de păcătoşii care se pocăiesc; spre a îndemna pe cei afundaţi în păcate să se întoarcă la pocăinţă.

Urmează săptămâna a şasea, premergătoare "Intrării Domnului în Ierusalim." Cu această săptămână urcăm pe platoul cel mai de sus al nevoinţelor, după care urmează ultima săptămână de urcuş pieptiş spre piscul luminos al Învierii Domnului. Toată săptămâna se cântă la strană imne, care anticipează învierea lui Lazăr cel mort de patru zile şi care a fost înviat de Domnul la rugămintea surorilor lui. Tot astfel şi pe unii din noi, morţi sufleteşte în păcate, Mântuitorul ne poate învia la rugăciunile rudelor noastre trupeşti şi spirituale, la rugăciunile Bisericii.

"Duminica Intrării Domnului în Ierusalim" sau a "Floriilor" (Matei 21,1-11 şi 15-17; Ioan 12,1-18) ne aminteşte cum Mântuitorul s'a suit în Ierusalim, înainte de Pătimirile Sale, pe un mânz de asin, semn al smereniei, cum poporul l-a primit cu mult alai, iar pruncii nu au mai încetat cântându-i "Osana."

Pentru creştinii care s'au nevoit şi au postit postul cel

Cont. la pag. 19

CUTREMURUL DIN 17 IANUARIE, 1994 LOS ANGELES, CALIFORNIA

Luni dimineața, 17 Ianuarie 1994, ziua în care America irbătorea a 30-a aniversare a zilei de naștere a luptătorului entru drepturile omului, Martin Luther King Jr., drept entru care nu se lucra, majoritatea oamenilor, erau la asele lor.

În această zi, la orele 4:31 a.m., milioane de oameni in zona Metropolei Los Angeles ului, cu precădere în an Fernando Valley, Santa Clarita Valley și regiunea ollywood-Santa Monica, au fost zguduiți de șocul teribil l cutremurului de 6,6 grade pe scara Richter (după unii eismologi, acest cutremur ar fi măsurat 6,7 sau 6,8 rade, ori, potrivit altor aparate seismografice europene japoneze, cutremurul amintit ar fi "măsurat" chiar este 7 grade, pe aceași scară), cu epicentrul în Northridge" (San Fernando Valley), în cele cca 30 de ecunde, a secerat viața a peste 60 de persoane, a rănit lte câteva sute, și a produs pagube materiale de cca 30 e miliarde de dolari.

Am fost profund impresionați de faptul că Întâitătătorul Bisericii noastre, P.S. Sa Episcopul Nathaniel, n acele clipe de "dezastru natural" în California, după ncercări telefonice continue de 2 zile, a reușit să ontacteze oficiul parohial, asigurându-ne că suntem cu oții în rugăciunile Prea Sfinției Sale, interesându-se dacă oți enoriașii parohiei noastre sunt în viață, care dintre noriași, și ce pagube materiale a suferit fiecare, și ntrebându-ne cu ce ar putea ajuta Sfânta Episcopie, și ancelaria Bisericii Ortodoxe Americane, la alinarea uferințelor trupești și sufletești ale enoriașilor, și la rocesul de reconstruire materială a celor afectați de cest cutremur, a bisericii și comunității în general.

După câte suntem informați, în afara pagubelor materiale suferite de sute, sau chiar mii de locuitori, Români, și Americani de origine Română, care viețuiesc în aceste regiuni (inclusiv biserica "Sfânta Treime" îndeobște cunoscută drept "biserica din Verdugo" (Glendale, CA), nimeni nu a fost rănit, nimeni nu a decedat, și sperăm, nimeni nu și-a pierdut credința în Dumnezeu, pentru daunele materiale pricinuite.

Adevăratul credincios, trăind, sau citind despre teroarea "cutremurului" amintit, nu se poate însă înfricoșa, știind că "orice dezastru natural," cum spun oamenii de știință, este îngăduit de Dumnezeu, se "produce" cu știrea Lui, și are un scop bine-definit, pe care noi, cu toții îl știm, însă cu anevoie îl "recunoaștem."

"Cutremurul," după definiția dicționarului "Webster," este "**o mișcare a coajei pământului, cauzată de forțe vulcanice, sau mutarea rocilor subterane**" (Engl. "Earthquake" - a shaking of the earths crust, caused by underground volcanic forces or shifting of rock").

Deși nu suntem în postura de a "contrazice" definiția lui Webster asupra cutremurului (după cum niciodată nu "contrazicem" teoria lui Darwin asupra "evoluționismului," fiindcă se contrazice prin ea însăși), totuși găsim avenit a aminti argumentele "Cărții Sfinte" (Biblia) asupra existenței, îngăduinței, chiar necesității, și scopului final al acestor "catastrofe naturale."

Cu toate că, nu adesea mărturisim, însă cel puțin de "frică," cu toții atestăm că "manifestarea" cutremurului, este rezultatul depărtării omului de Dumnezeu, prin păcat, este tăierea, sau despărțirea lui de Creator, prin continuă ne-ascultare, este îngăduința lucrării diavolului în lume, câtă vreme omul va continua să rămână în această "stare de indiferență" față de Dumnezeu.

Exită două feluri de cutremure, consemnate de Cartea Sfântă:

A) Moartea și Învierea Mântuitorului;

B) Cutremurul de pământ - semnul sfârșitului acestui veac.

A) MOARTE ȘI ÎNVIERE

a). Moartea Domnului

"Și iată, catapeteasma Templului s'a sfâșiat în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat, și pietrele s'au despicat ... (Matei 27:51)."

Mulțimile, în acele clipe, împlineau postura de "spectatori," respirând ușurate, știind că, în final, "spectacolul" avea sens salvator, fiind încuviințate că "Iisus, strigând iarăși cu glas mare, Și-a dat Duhul (verset 50), pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire" (Simbolul credinței).

La acest cutremur n'au avut loc stricăciuni materiale, cu toate că, acest "trembler" zguduind și sfărâmând împărăția iadului, n'a produs nici nu fel de pagubă, nimănui, ci din contră a șters zapisul păcatului.

Nimeni nu a murit, decât numai diavolul, fiindcă

Cont. la pag. 20

Postul

cont. de la pag. 18

adevărat, adică înfrânarea și de la alimente oprite, dar nai ales de la păcate, "Intrarea Domnului în Ierusalim nseamnă suirea noastră pe treptele cele mai înalte ale virtuților și intrarea lui Hristos în sufletele noastre prin Spovedanie în timpul Săptămânii celei mari și împărtășirii n Joia cea mare și în noaptea Învierii.

De aceea, să întâmpinăm și noi pe Domnul cu stâlpări le fapte bune, să întindem înaintea Lui inimile noastre, să ne străduim să devenim la suflete ca acei prunci, care nu încetau să laude pe Hristos, căci vedeau în El pe Dumnezeu. Să vedem și noi pe Hristos Cel din adâncul ființei noastre, Cel din sfânta Împărtășanie, Cel prezent cu harul în icoana Lui și în icoanele sfinților spre a ne nvrednici să trecem cu bine și săptămâna Patimilor, ajungând la Sfânta Înviere. ❁

Arhim. Ioasaf Popa

Cutremurul *cont. de la pag. 19*

ÎNTRUPAREA MOARTEA ŞI ÎNVIEREA DOMNULUI IISUS HRISTOS s'a împlinit (la plinirea vremii), pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire."

Cezarul nu a trebuit să inspecteze podurile, şi domeniile sale, ca mai apoi să meargă la Senat şi Congres să aprobe fonduri guvernamentale de miliarde de dolari pentru reconstruirea împărăţiei, ci mai de grabă "şi-a spălat mâinile înaintea mulţimii, zicând: "Nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia (Matei 27:24)."

b). Învierea Domnului

Asemenea cutremurului care a avut loc la moartea Mântuitorului, "cutremurul" Învierii Domnului a avut scop "salvator": "După ce a trecut Sâmbăta, când se lumina de ziuă întâi a săptămânii (Duminica), au venit Maria Magdalena şi cealaltă Marie, ca să vadă mormântul. Şi iată s'a făcut cutremur mare, căci îngerul Domnului, coborând din cer, a venit şi a prăvălit piatra, şi a şezut deasupra ei (Matei 28:1-2) ... şi de frica lui s'au cutremurat cei ce păzeau, şi s'au făcut ca morţii! (verset 4)."

La "cutremurul" Învierii Domnului, nu numai că nimeni nu a murit, ba din contră, "mormintele s'au deschis, şi multe trupuri ale sfinţilor adormiţi au înviat ..." (Matei 27,52).

"Cutremurele," Moarte şi Înviere, s'au centrat în jurul persoaniei Mântuitorului Hristos.

B). CUTREMURELE DE PĂMÂNT, (SEMN AL SFÂRŞITULUI ACESTUI VEAC)

În Noul Testament, Mântuitorul ne spune direct că, între semnele care premerg "sfârşitul lumii," se vor evidenţia "ridicarea unui neam asupra altui neam, şi a (unei) împărăţii asupra (altei) împărăţii, şi foamete şi ciumă, şi cutremure pe alocuri, dar toate acestea sunt numai începutul durerilor" (Matei 24:7 şi 8).

În Vechiul Legământ, Dumnezeu ne avertizează de toate aceste "calamităţi naturale," cum ar fi cicloanele şi cutremurele şi pârjoalele de foc, care sunt îngăduite de El, înaintea "venirii Sale," în scopul întoarcerii noastre către El (cel ce are urechi de auzit să audă!): "Înaintea Lui va fi vijelie năpraznică (oare ne spune ceva ‹Uraganul Andrew› din Florida, 1992, nn?) însă, mărit să fie Domnul, Atotputernicul nu va fi în vijelia aceea! După vijelie, va fi cutremur; după cutremur va fi foc; iar după foc, va fi adiere de vânt lin, şi acolo va fi Domnul (3 Regi 19:11 şi 12).

Este cutremurul o avertizare a lui Dumnezeu?

După ce Mântuitorul vorbeşte de "... cutremure pe alocuri (Matei 24;7)," care vor fi "începutul durerilor" (versetul 8), continuă: "îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca, luna nu va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer *(oare unde este puzderia de stele, pe care le admiram, pe cerul cristalin, în noapte de vară "înstelată," la noi acasă, nn...!?)*, şi puterile cerului se vor zgudui ..." (versetul 29).

Este cutremurul, apropierea "sfârşitului" lumii?

Necredincioşii spun că "NU." Dumnezeu nu are nimic de-a face cu cutremurul ...! Forţele naturii ("Mother Nature") sunt cele care se "luptă unele cu altele," iar omul este o biată victimă a acestor forţe.

Sfânta Scriptură însă, ne adevereşte, ad literam, căci cutremurele, nu sunt altceva decât ‹împlinirea profeţiilor›: "Aşa zice Domnul Savaot, peste puţină vreme, Eu voi cutremura cerul şi pământul, marea şi uscatul (Agheu 2:6).

Cât despre "CUTREMURUL CEL MARE," "THE BIG ONE," despre care vorbesc seismologii zilelor noastre, cu intensitate de cca 8-10 grade, pe scara Richter, ce să mai zicem decât că va fi o împlinire a Apocalipsei, "Şi s'au pornit fulgere, şi vuiete şi tunete, şi s'a făcut CUTREMUR MARE ("THE BIG ONE", nn), aşa cum nu a fost decând este omul pe pământ, un cutremur aşa de puternic...! (Apocalipsă 16:18) ... şi CETATEA CEA MARE s'a rupt în trei părţi (citind aceste versete, oare nu ne poartă gândul la mult trâmbiţata "Falie San Andreas," cel mai mare cutremur din istoria omenirii, de o intensitate între 8-10 grade pe scara Richter, care zice-se că ar despărţi Statul California în trei, producând imensurabile pagube în vieţi umane şi materiale, nn!) (versetul 19) ... şi toate insulele pieriră şi munţii nu se mai aflară (versetul 20).

Care să fie reacţia noastră faţă de cutremure?

Până mai ieri seismologii ne învăţau că, în caz de cutremur, să fim pregătiţi: să ne păstrăm calmul, să fim, dacă-i posibil, toţi membrii familiei împreună, să ne ascundem sub masă, sau între ramele uşilor, să avem o lanternă, câteva bidoane de apă, mâncare care să nu se strice cca câteva săptămâni, etc., etc.

Scriptura, dimpotrivă, fără echivoc, ne-a învăţat că, întotdeauna, nu numai în caz de cutremur, să fim pregătiţi: împăcaţi cu Hristos şi semenul nostru, să trăim viaţa noastră spirituală în marea familie a bisericii, să pendulăm sub umbrela Duhului Sfânt, să purtăm în noi lumina lui Hristos, Mântuitorul lumii, să fim cuminecaţi cu Scump Sângele şi Trupul Său (apa cea vie şi hrană duhovnicească), fiindcă "am primit dar o împărăţie, care nu se va clătina, de aceea, să ne arătăm mulţumitori, şi să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie şi frică (Evrei 12:28).

Am fost întrebaţi adesea, cum se face că marea majoritate a cutremurelor de pământ "s'au întâmplat" noaptea, şi dacă - potrivit Scripturii - această regulă va fi valabilă şi în viitor?

Ca răspuns, Sfânta Scriptură ne îndeamnă să nu ne mai "îngrijim de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale" (Matei 6:34), iar în ceeace priveşte "viitorul" mai îndepărtat, îmi vin în minte cuvintele Apocalipsului că, după trecerea "cutremurului celui mare," indiferent de ziua şi ceasul în care va veni, va sosi vremea când "noapte nu va mai fi; şi nu va mai fi trebuinţă de lumina lămpii, sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu va fi tuturor lumină, şi vom împărăţi în vecii vecilor" (Apocalipsă 22:5). ❄

Părintele Constantin Alecse

DECALOGUL SAU CELE ZECE PORUNCI DUMNEZEIEŞTI

1. Eu sunt Domnul-Dumnezeul tău, să nu ai alţi dumnezei afară de Mine.
2. Să nu-ţi faci chip cioplit, nici altă asemănare şi să te închini lor.
3. Să nu iei numele Domnului-Dumnezeului tău în deşert.
4. Adu-ţi aminte de ziua Domnului şi o cinsteşte pe ea; şase zile să lucrezi iar pe a şaptea să o serbezi, căci este ziua Domnului.
5. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca bine să-ţi fie ţie şi să trăieşti mulţi ani pe pământ.
6. Să nu ucizi.
7. Să nu fii desfrînat.
8. Să nu furi.
9. Să nu mărturiseşti strîmb împotriva aproapelui tău.
10. Să nu pofteşti nimic ce este al aproapelui tău.

CELE NOUĂ PORUNCI BISERICEŞTI

1. Să ascultăm cu evlavie Sfânta Liturghie în fiecare Duminică şi sărbătoare.
2. Să ţinem toate posturile de peste an.
3. Să cinstim feţele bisericeşti.
4. Să ne spovedim şi să ne împărtăşim în fiecare din cele patru posturi mari de peste an, ori, dacă în fiecare post nu putem, cel puţin odată pe an în postul Paştelor.
5. Să ne rugăm pentru Conducătorii ţării.
6. Să ţinem posturile pe care le-ar orândui Episcopul sau Mitropolitul locului, în vreme de primejdii, de boale sau necazuri.
7. Să nu citim cărţi ereticeşti sau de ale sectarilor.
8. Să nu înstrăinăm, nici să folosim spre scopuri străine lucrurile bisericeşti sau averea Bisericii.
9. Să nu facem nunţi şi ospeţe sau alte petreceri în timpul posturilor.

FAPTELE MILOSTENIEI TRUPEŞTI

1. A sătura pe cel flămând.
2. A da de băut celui însetat.
3. A îmbrăca pe cel gol.
4. A găzdui pe cel străin.
5. A cerceta pe cel bolnav.
6. A cerceta pe cel din temniţă.
7. A îngropa pe cel mort.

FAPTELE MILOSTENIEI SUFLETEŞTI

1. A întoarce pe cel rătăcit la calea adevărului şi pe cel păcătos la calea virtuţii cu duhul blândeţii şi al înţelepciunii.
2. A învăţa pe cei neştiutori şi nepricepuţi.
3. A da sfat bun celui ce stă la îndoială.
4. A ne ruga lui Dumnezeu pentru aproapele nostru.
5. A mângâia pe cei întristaţi.
6. A suferi cu răbdare asuprirea şi a întări şi pe alţii la răbdare când sunt asupriţi, răsplătind răul cu binele.
7. A ierta pe cei ce ne-au greşit.

Despre Golirea "Căldărilor De Carne"

Numai în duhovnicia creştină şi numai în cea ortodoxă, rânduiala postului a dobândit înţelesurile cele mai depline, căci numai în ea, ostenelile trupeşti precum şi cele sufleteşti, sunt îmbibate de mireasma jertfei cuvântătoare. Spunem numai creştină, deoarece îndemnul înfrânărilor este şi în predania altor tradiţii necreştine dar numai cele întemeiate pe întruparea Cuvântului îşi află biruinţa şi puterea în puterea pătimirilor, crucii şi morţii spre înviere ale lui Hristos. Şi spunem numai ortodoxă, deoarece cu toate că Biserica creştină catolică de pildă, şi-a mărturisit credinţa prin unii sfinţi care au ostenit înfrânările de bună voie, uneori chiar dincolo de marginile fireşti ale poruncii, totuşi în predania ei teologică, refuzând să înţeleagă necreatele revărsări ale lui Dumnezeu cel unul în Treime, a pierdut cu totul sensul curăţirii de întinăciunile trupului şi ale sufletului.

Postul nu este nici lucrare duhovnicească, nici rezultatul acesteia, nici meşteşug duhovnicesc ci doar o unealtă. De aceea, Sf. Diadoh al Foticeii spune că "postul are în sine lauda, dar nu la Dumnezeu. Căci este numai o unealtă, ducând spre cumpătare pe cei ce vreau ... Căci meşterii nici unui meşteşug, nu se laudă cu uneltele lor, ca şi când ar fi rezultatul meşteşugului lor, ci aşteaptă fiecare să sporească lucrul de care s'au apucat, ca din el să arate destoinicia mesteşugului lor" (Filocalia Românească, vol. I, p. 353). Această unealtă însă nu este nesimţitoare, ci este vie; dar nu prin sine, ci prin cel care o foloseşte. Iar din scopul şi ţinta folosirii ei, decurge şi modul folosirii, precum şi treptele de asprime cu care este folosită.

Sf. Ioan Scărarul spune că "necăjirea pântecului e pricinuitoare de curăţie. Cel ce mângâie pe leu îl domesticeşte adeseori, dar cel ce mângâie trupul îl sălbăticeşte şi mai mult" (Filoc. Rom. vol. 9, p.213). Dar dacă necăjirea trupului prin post, privegheri, îngenunchieri sau alte osteneli asemănătoare, ar urmări doar deşteptarea sau stârnirea la iveală a unor forţe şi energii fireşti cu care este ţesut trupul însufleţit, sau dacă toate aceste osteneli n'ar avea alt scop decât sănătatea trupului şi o secătuire a musturilor dăunătoare ale trupului, atunci duhul ascetic creştin care foloseşte postul şi celelalte nevoinţe legate de trup, nu s'ar mai deosebi cu nimic de "tehnicile ascetice" ale păgânilor şi ale altor învăţături sau tradiţii necreştine. Sfântul Ioan Scărarul însă vorbeşte de necăjirea trupului nu ca despre o piedică în calea înduhovnicirii omului întreg, ci ca o îmblânzire a firii sălbăticite şi aflată fără de pază într'o continuă şi nefirească răzvrătire şi fărămiţare împotriva ei însăşi; şi aceasta decurge din nefireasca înstrăinare, împotrivire, despărţire şi uitare de Dumnezeu, care ne-a făcut cu trup şi suflet, pentru ca trupul să-şi primească buna rânduială şi lucrare de la suflet, iar sufletul, îmbrăcându-se cu lumina harului prin care este legat de Dumnezeu, să lege de har şi trupul care i s'a încredinţat.

Cont. la pag. 22

Cont. de la pag. 21

"Postul este o silire a firii," spune tot sf. Ioan Scărarul, înţelegând-o pe cea robită patimilor şi păcatelor de bună voie, firea cea slăbită atât de mult din legăturile iubitoare ale harului pentru a cărui sălăşluire s'a zidit, încât poartă obişnuinţa şi pornirea fără de voie spre cele rele, potrivnice ei însăşi şi lui Dumnezeu. Iar dacă prin fire socotim atât sufletul cât şi trupul însufleţit de el, căci nu se poate cugeta unul fără de celălalt, ostenelile postului şi a tuturor înfrânărilor sau "silirilor" firii nu sunt doar porunca sau virtutea unuia fără a nu fi şi a celuilalt; şi ar fi fără de folos trupului dacă sufletul ar rămâne împietrit în păcat, după cum ar fi fără de folos sufletului dacă trupul pe care trebue să-l chivernisească şi să-l facă cuvântător de Dumnezeu în chipul lui, e lăsat pradă pătimirilor celor dulci ale lumii.

Primirea hranei cu măsură şi cu socoteală, spun sfinţii Părinţi, dă trupului sănătate, dar nu şi sfinţenie. Dar nici sufletul nu se sfinţeste din puterea sa proprie, chiar dacă ar voi şi ar stărui în a nu face cele neplăcute lui Dumnezeu. "Cel ce voieşte să-şi biruiască trupul, sau să se războiască din puterea sa proprie," spune marele Scărar, "în zadar aleargă. Căci de nu va dărâma Domnul casa trupului şi nu va zidi casa sufletului (Ps. 126/1), în zadar posteşte şi priveghează cel ce voieşte să o dărâme" (Filoc. Rom. vol. 9, p. 226). De aici nu urmează zădărnicia lucrărilor noastre omeneşti, ci zădarnicia oricărei lucrări omeneşti întemeiată numai pe puterile sale fireşti. Cel ce ne sfinţeşte este Domnul nostru Iisus Hristos, cu harul Duhului Sfânt din dragostea lui Dumnezeu Tatăl, care este izvorul sfinţeniei. Şi aceasta este într'adevăr dăruită dar şi dobândită prin osteneala curăţirii depline a sufletului şi a trupului, căci harul Domnului nu ne sileşte la sfinţenie fără de voia şi osteneala noastră, dar nici voia şi osteneala noastră în sine, nu izvorâsc har, căci în acest caz, cum spune sf. Marcu Ascetul, "harul lui Dumnezeu n'ar mai fi har ci răsplata nevoinţelor noastre" (Filoc. Rom. vol. I, p.280).

Altfel spus, în osteneala şi voia noastră de a ne deslipi de chipurile lumii şi de a ne întipări cu chipul Fiului lui Dumnezeu, este lucrător şi harul; dar pe de altă parte nu ne-am putea folosi de osteneala nevoinţelor dacă n'am fi liberi. Şi tocmai aceasta îl deosebeşte pe creştin pe păgân şi de toţi cei rămaşi în mreaja învăţăturilor necreştine, căci numai creştinul îmbrăcându-se în Hristos prin Botez, a primit harul Duhului Sfânt care îl curăţă de tot păcatul strămoşesc, slobozindu-l în chip tainic de robia acestuia; şi această "curăţire în chip tainic prin Botez", spune tot Sf. Marcu Ascetul," e aflată efectiv (lucrătoare) prin porunci" (Idem). Astfel osteneala duhovnicească a postului şi a tuturor celorlalte porunci câştigă folos prin însoţirea puterii noastre de aceea a harului, din care dobândeşte odată cu sporul îmbelşugărilor duhovniceşti, mişcarea şi lucrarea ei firească potrivită raţiunii pentru care a fost zidită. Căci dacă postul este o silire a firii slăbite şi schimonosite de noi, reînnoirea ei nu stă în puterea firii a o face, ci în a harului necreat vărsat în firea noastră de Hristos. Deaceea postul este legat de împărtăşirea cu dumnezeescul trup jertfit şi înviat a lui Hristos, care poartă în el semnele răstignirii pentru noi. Şi de aceea am spus mai înainte că numai în Ortodoxie, postul îşi are înţelesul cel mai deplin, deoarece în catolicism, fraţii noştrii au pierdut taina Intrupării Cuvântului şi odată cu aceasta, sau tocmai din această pricină, au pierdut şi taina omului, desluşită doar de asumarea firii lui de către Unul din Treime. Păr. D. Stăniloae spune: "Preocuparea de sfinţenia trupului prin înfrânare a slăbit mult şi în catolicism (lipsa postului, mâncarea înainte de Sfânta Impărtăşanie, etc.), datorită aceluiaşi fapt al neaccentuării Impărtăşirii de trupul sfinţit al lui Hristos în Biserică şi, în general, aceluiaşi accent redus pus pe importanţa trupului lui Hristos şi a sfinţeniei lui şi a trupului nostru în opera de mântuire" (Teol. dogmatică ortodoxă, vol. 2, pp. 270-271).

Dumnezeu l-a făcut pe om din iubire. Şi l-a făcut după chipul Fiului Său pentruca prin ostenelile sale trupeşti şi sufleteşti să ceară şi să dobândească harul asemănării, vieţuind în Hristos viaţa Sfintei Treimi. Omul nu este o râmă neputincioasă în faţă nedesluşită a unui Domnezeu îndepărtat şi rece, cum socotesc unii protestanţi; nici un vierme cuvântător, cu o fire întreagă de la început, aflat într'un raport juridic cu Dumnezeu, care îi dăruie de departe prin locţiitori ai Săi pe pământ doar un har creat, cum socoteşte catolicismul, ci este o lumină creată, desăvârşită nu prin sine sau din sine, ci prin lumina necreată a harului şi a necreatelor revărsări ale lui Dumnezeu, cu care Dumnezeu a legat-o Sieşi. Dar dacă această lumină creată, care este omul, poate iradia harul lui Dumnezeu lucrător prin puterea ei, tot ea se poate întuneca. îngroşa din pricina păcatelor şi a patimilor, micşorându-L şi neîmplinindu-L pe însăşi Dumnezeu aflat la temelia ei prin lucrările Lui iubitoare de om. Menirea acestei lumini create, care este omul, nu este să se târască pe pământ dar nici să fugă din lume, ci, cum ar spune stareţul Vasile de la Sfântul Munte, să rămână pe pământ până ce harul îl va face cer, până ce sufletul va dobândi în toate lucrările lui, strălucirea harului necreat lucrător în el, până ce trupul va fi înghiţit de suflet şi din lumina harului va străluci cele ale harului potrivit chipului său trupesc.

Deaceea trăsătura adâncă a ortodoxiei este asceza şi de aceea trupul nu este nici obiect de dispreţuit şi nici o "căldare de carne," ci o "unealtă de lucru duhovnicesc," cum spune Păr. D. Stăniloae (Spiritualitatea Ortodoxă, p. 120). Golind căldarea de carne, adică patima, egoismul, iubirea de sine, prin post, priveghere, înfrânare, neîmprăştiere şi mai ales rugăciune, omul poate trăi duhovniceşte cele ale trupului, făcându-l părtaş la revărsările harului necreat, căci trupul viu al omului nu este o simplă rânduială deosebită a materiei. La temelia acestei materii organizate care este trupul, se află tot o lumină creată, ceea ce face posibilă subţierea, transparenţa lui într'o membrană strălucitoare, capabilă să absoarbă lumina necreată a harului si să o iradieze în toată zidirea fără a înceta a fi trup, cum au făcut-o şi o fac sfinţii trăitori în Hristos. Din acest punct de vedere, postul şi toate nevoinţele ascetice pot fi socotite deschideri spre

Cont. la pag. 24

Episcopia Ortodoxă Română Din America: 1939-1959

Episcopul Policarp a plecat în toamna lui 1939 pentru participa la o adunare a Sf. Sinod în Bucureşti. Gândul u a fost că va avea de stat doar scurtă vreme şi grabnic reveni la turma ce o avea în pază. Nu a fost să fie aşa. Izbucnirea celui de al doilea război mondial a întrerupt găturile dintre România şi Lumea Nouă. Intre 1941-44 nici măcar scrisori nu au mai prea circulat iar apoi, pă ocuparea României de către comunişti, a fost cu putinţă să întreţii legături normale.

In fapt tânăra Episcopie a rămas fără Episcop şi a buit să îşi afle drumul de urmat în mijlocul unui evărat cataclism istoric ce a schimbat radical faţa lumii. Cele ce s'au petrecut în viaţa Episcopiei între 1939 şi 50 au fost şi probabil vor continua să fie interpretate toate felurile cu putinţă. Dar pentru a le putea înţelege trebui să avem în primul rând în vedere caracterul şi entitatea celor ce alcătuiesc trupul viu al Episcopiei, porenii. In al doilea rând trebuie să înţelegem că în orie lucrurile nu se desfăşoară la întâmplare. Atunci nd evenimentele sunt privite în perspectivă şi în sfăşurarea lor logică şi firească mai întotdeauna mânem uluiţi cât de limpede se strevede un fir călăuzitor. cel fir călăuzitor, tare şi indestructibil, este voinţa poarelor sau a grupurilor omeneşti de a îşi împlini stinul, misiunea, rostul. In cazul istoriei Episcopiei rtodoxe Române din America este limpede că ea a fost cătuită de Români-Americani, de oameni care erau şi nt ai locului, ai Americii, dar care au o identitate şi un racter distinct şi deasemenea o voinţă de a păstra acest racter distinct. In tot cursul istoriei lor Românii-mericani au insistat ca organizaţiile pe care ei şi le-au eat, fără sprijin, să se afle sub controlul lor exclusiv. cesta nu a fost un capriciu ci înţelegerea unei necesităţi, faptului că doar într'un asemenea mod vor putea aceste stituţii să promoveze complexa identitate Româno-mericană. Toată această mişcare istorică a fost foarte mplicată şi cu greu s'a autodefinit dar, finalmente, ea a impus şi instituţionalizat. Tot din perspectiva Istoriei eastă mişcare apare ca obiectivă, necesară căci doar rin ea valorile spirituale şi sufleteşti distincte, româneşti, e grupului Românilor-Americani s'au putut păstra, nbogăţi şi continua chiar după ce generaţiile născute în merica au pierdut parţial sau total folosul limbii române.

Istoria Episcopiei între 1939-1950 a cuprins o perioadă ând decizii grele au trebuit să fie luate şi când reguli şi piceiuri au trebuit să fie schimbate, adaptate, modificate, pandonate şi reaşezate. Este bine să ne amintim mereu toate cele amintite mai sus s'au petrecut în mijlocul mpului istoric deci prin oameni vii şi reali, cu calităţi ar şi cu defecte, unii dintre ei de bună credinţă dar unii ntre ei de rea credinţă.

Din toamna lui 1939 şi până în 1947 treburile piscopiei s'au purtat prin Consiliul Episcopesc condus Pr. Simion Mihălţian. In acea vreme Congresele piscopiei s'au ţinut cu destulă regularitate, "Solia" a ontinuat să apară şi datoriile făcute pentru cumpărarea Vetrei" s'au plătit, încetul cu încetul. In aceiaşi vreme s'au petrecut şi destule neorânduieli şi s'a instaurat un spirit de "partidă." Grupul care decidea mai toate lucrurile era alcătuit din Pr. Glicherie Morar, Neamţu Martin, Al. Suciu-Sage.

Dar principala problemă a Episcopiei a fost lipsa Episcopului şi această problemă finalmente va duce Episcopia pe drumul care a călăuzit-o spre situaţia ce există azi.

După ocuparea României de comunişti aceştia au pus sub controlul lor brutal toate instituţiile ţării şi au avut o adevărată obsesie în a controla şi Episcopia Ortodoxă Română din America. In primul rând ei au împiedicat pe Episcopul legiuit, P.S. Policarp, să revină la turmă. Apoi prin fel de fel de manevre l-au forţat "în retragere." Iar în Februarie 1947 au informat sumar Consiliul Episcopesc că un nou Episcop a fost numit în persoana lui Antim Nica. Nu are absolut nici un rost să ne facem iluzii că acea decizie a fost altceva decât o încercare de a pune sub ascultare o instituţie Româno-Americană. Dar, acea insolentă decizie a avut un rezultat total contrariu celui preconizat. Membrii Episcopiei şi-au strâns rândurile, conducerea Episcopiei a revenit Părintelui Protopop Ioan Trutza şi în scurtă vreme poziţia Episcopiei s'a stabilit în două puncte principale: Episcopul legiuit şi recunoscut rămâne P.S. Policarp, indiferent de deciziile luate prin corpuri controlate de comunişti şi, singur Congresul Episcopiei Ortodoxe Române din America are autoritate să aleagă Episcop sau Vicar. Aceste două puncte au fost apărate cu străşnicie şi nu au fost obiect de negociere sau tocmeală. Respectarea lor sistematică a dus pas cu pas la proclamarea totalei autonomii, la alegerea unui Episcop Vicar şi mai apoi la situaţia de azi. Faptul că un mic număr de clerici şi mireni nu au aceptat punctele de mai sus şi voinţa majorităţii covârşitoare ci au decis să se separe şi au încercat să împună voinţa lor majorităţii au dus la o situaţie de tulburare (rezolvată de autorităţile judiciare americane în defavoarea lor) şi apoi la formarea unei noi Episcopii "paralele."

Nu este acuma nici timpul şi nici locul să ne referim la probleme privind caracterul şi intenţiile celor ce s'au rupt de majoritate. Istoria va judeca (şi personal cred că a şi judecat) cine a avut şi cine nu a avut dreptate. Dar este bine să explicăm din nou de ce majoritatea zdrobitoare a membrilor Episcopiei, clerici şi mireni, au acţionat aşa cum au acţionat.

Aşa cum am mai spus grupul Românilor-Americani este compus din oameni care trăiesc în America şi sunt ai ei dar care păstrează credinţa, structura sufletească, unele dintre tradiţiile şi obicieiurile strămoşilor lor. Atunci când aceste valori au fost atacate sălbatec de către un regim fără Dumnezeu, Românii-Americani nu au avut altă opţiune decât să se opună acelui regim prin toate forţele lor. Mai mult încă pentru Românii-Americani comunismul nu a fost o abstracţie ci un rău care avea nume şi faţă. Era acelaşi rău care le chinuia rudele ce le mai aveau în România şi înjosea ţara strămoşilor lor şi

Cont. la pag. 24

Cea De A 65-A Aniversare A Episcopiei

In acest an, Congresul Episcopiei se va întruni în sesiune legislaltivă specială ca să dezbată şi să aprobe schimbarea Constituţiei şi Statutului ei de guvernare.

Pentru a comemora cea de a 65-a aniversare a înfiinţării Episcopiei (1929), Consiliul Episcopiei a decis ca lucrările Congresului ca şi celebrarea acestui eveniment, să aibă loc în Detroit, oraşul în care acum 65 de ani s'a decis stabilirea Episcopiei.

In acelaş timp, Episcopia noastră, împreună cu toţi creştinii ortodocşi de pe continentul Nord American, va sărbători împlinirea a 200 de ani de ortodoxie în Lumea Nouă.

Conferinţa clerului va avea loc Joi 30 Iunie; o sesiune a Congresului şi program cultural, Vineri 1 Iulie şi a doua sesiune a Congresului şi petrecere cu dans Sâmbătă 2 Iulie; slujba religioasă şi banchetul vor fi Duminecă 3 Iulie.

Reuniunea Doamnelor dela Biserica "Sfinţii Petru şi Pavel" din Dearborn Heights, MI, va fi gazda chioşcului cu cafea şi prăjituri.

Catedrala "Sf. Gheroghe" din Southfield, MI va fi gazda Congresului. Până în anul 1952 Parohiile Episcopiei au găzduit toate Congresele aşa în cât evenimentul de anul acesta nu este o experienţă nouă pentru noi toţi. Mulţi dintre noi îşi amintesc de zilele când parohiile erau, pe rând, gazde şi comitetui de organizare se foloseşte de informaţiile primite dela aceştia.

Comitetul responsabil cu organizarea, P.C. Păr. L. Lazar şi Dl Valer Pufescu, ca şi membrii Consiliului Parohial, invită pe toţi delegaţii şi prietenii care vor să participe, să facă rezervaţii la hotel IMEDIAT. Cererea de camere de hotel în Detroit este mare şi avem nu număr limitat de camere rezervate pentru grupul noastru. Vă rugăm să luaţi în consideraţie că **sunt două coduri pe care să le menţionaţi când faceţi rezervaţia, unul pentru fiecare hotel.**

Scurte excursii vor fi oferite participanţilor ca şi alte activităţi speciale pentru a celebra cele trei evnimente. Pentru mai multe amănunte, urmăriţi Solia.

Delegaţilor li se vor oferi bilete care vor acoperi costul meselor şi activităţilor. Toţi delegaţii vor trebui să cumpere aceste bilete. Delegaţii vor primi o scrisoare cu mai multe detalii.

Toti membrii clerului şi toţi delegaţii trebue să participe la Congres.

HOTELURI

HOLIDAY INN SOUTHFIELD
26555 Telegraph Road
Southfield, MI 48034
1-810-353-7700
ULTIMA ZI DE REZERVATIE ESTE 15 IUNIE
$55 plus 11% taxe ($61.05) pe noapte
Cod: St. George Cathedral

Notă: Dacă Parohia Dvs. plăteşte cu cec, hotelul nu va încasa 4% taxa de Michigan. Pentru aceasta, când faceţi rezervaţia, spuneţi hotelului numărul de scutire de taxe al Bisericii şi apoi trimiteţi din timp la hotel copia certificatului de scutire de taxe.

HAMPTON INN SOUTHFIELD
27500 Northwestern Highway
Southfield, MI 48034
1-810-426-7866 sau 1-810-356-5500
ULTIMA ZI DE REZEVAŢIE ESTE 10 IUNIE
$48 plus 7% taxe ($51.60) pe noapte **Cod:** GEO

Despre *Cont. de la pag. 22*

har şi spre toate necreatele revărsări lucrătoare ale Sfintei Treimi care prin sufletul înduhovnicit al omului îi înduhovnicesc şi trupul, făcând materia trupului capabilă să reflecte în felul ei, simţirea aceleiaşi prezenţe şi lucrări ale lui Dumnezeu din care se hrăneşte sufletul, îmbrăcat în har. Dar întrucât numai trupul poate fi induhovnicit prin suflet de har, nu şi sufletul prin trup, rădăcinile oricărei înfrânări, curăţiri, postiri sau despătimiri sunt în suflet. Opreliştele şi necăjirea trupului prin post, îngenunchieri şi privegheri trebue să fie mai întâi trăite în suflet prin pocăinţă, smerenie, blândeţe, îndelungă rabdare, îngăduinţă, nepomenirea răului, nemânierea, neînfurierea, nezavistia, nejudecarea, necăutarea la slavă, milostenia, neprihănirea, neiubirea de argint, compătimirea, lipsa de trufie, lipsa de mândrie, străpungerea inimii (cfr. sf. Maxim Marturisitorul, Filoc. Rom. vol. 2, p. 209), dar mai ales iubirea care le cuprinde pe toate, din care izvorăsc toate şi în care toate sfârşesc. ❄

Dinu Cruga

Episcopia *Cont. de la pag. 23*

care rău, acuma, voia să le controleze instituţiile ce le aveau în America. Când comuniştii, indiferent de numele ce şi l'au luat sau haina sub care s'au ascuns, au încercat să atace instituţiile Românilor-Americani, aceştia i-au recunoscut şi le-au dat peste mâini.

După 1950 Episcopia Ortodoxă Română din America va intra în faza de consolidare şi întemeire trainică. ❄

Alexandru Nemoianu

Second Class Postage Paid at Jackson and additional offices

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA